

Vi har nået et afgørende øjeblik – “tiden er ved at rinde ud”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar 2022

I de sidste, og i de kommende dage, bliver der truffet beslutninger som vil afgøre, om menneskeheden har den moralske evne til at overleve. I sin ugentlige dialog præsenterede Helga Zepp-LaRouche en dramatisk tour d’horizon (gennemgang), idet hun flettede en analyse af topmøder, troppebevægelser og positive økonomiske udviklinger omkring Bælte-ogVej-Initiativet sammen, og formidlede både den enorme fare i nutiden og, hvad der er vigtigt, en vej ud af denne fare.

Hun understregede, at Blinkens trusler i Ukraine ikke er helt i tråd med Bidens udtalelser. Hun understregede desuden, at Putin har været klar over, hvorfor Rusland har brug for strategiske garantier, og at nogle i Vesten, såsom David Pyne, Gilbert Doctorow og general Kujat, åbent diskuterer dette. Vi har en delegation bestående af syv tåbelige senatorer, der efter en tur til Kiev skrålede op og krævede, at Biden skulle stramme sig an, og en af dem – som hun omtalte som senator Wicked – sagde, at Putin skal have en blodtud. Samtidig var den iranske præsident i Moskva for at underskrive en 20-årig aftale, og kineserne og syrerne færdiggjorde et aftalememorandum om samarbejde i BVI.

Endelig talte hun bevægende om Schiller Instituttets

konference den 15. januar om Afghanistan, hvor den nuværende trussel om millioner af sultende mennesker, blev sat i kontrast til Indiens banebrydende beslutning om at sende hvede til Afghanistan gennem Pakistan.

Zepp-LaRouche: "Det er ved at være sidste øjeblik" med hensyn til faren for krig mellem USA og Rusland

Den 19 jan. (EIRNS) – USA's udenrigsminister Antony Blinken indledte onsdag den 19. jan., tre dage med kritiske møder i Europa, for at diskutere Ukraine-krisen og Ruslands ufravigelige insisteren på, at hvis sikkerhedsforhandlingerne med USA skal fortsætte, skal Rusland modtage skriftlige svar på hvert af de punkter, der er rejst i de to udkast til traktatforslag, som de præsenterede for verden den 17. december. I disse traktatforslag, det ene med USA og det andet med NATO, fastslås det, at Ruslands nationale sikkerhed er alvorligt udfordret af den truende opstilling af NATO's avancerede våbensystemer på deres egen grænse og af den foreslåede optagelse af Ukraine i NATO-alliancen, og at Rusland derfor skal have skriftlige garantier for, at ingen af delene vil forekomme – ellers vil de selv træffe "militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger".

Onsdag rejste Blinken til Kiev i Ukraine for at mødes med præsident Volodymyr Zelensky. Torsdag den 20. januar tager han til Berlin for at mødes med udenrigsministrene fra Tyskland,

Frankrig og den krigsførende toneangivende britiske regering. Og fredag den 21. januar tager han til Genève for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov.

Blinkens tur er ikke bare endnu en omgang diplomati: Krig eller fred mellem USA og Rusland er på vippen. Putin har gentagne gange advaret om, at Rusland egenrådigt bliver nødsaget til at vedtage "passende militær-tekniske gengældelsesforanstaltninger", hvilket Gilbert Doctorow, en politisk analytiker med base i Bruxelles, mener vil omfatte opstilling af atombevæbnede SS-26 Iskander-M kortdistancemissiler til Hviderusland og Kaliningrad, for at true NATO's frontlinjestater og det østlige Tyskland, samt muligvis placering af atombevæbnede Zircon hypersoniske krydsermissiler til søs ud for kysten af Washington, D.C., som, påpeger Doctorow videre, "Rusland tidligere har erklæret kunne bruges til at ødelægge USA's hovedstad, inden præsidenten kunne flygte med Air Force One."

I sine samtaler med Zelensky satte Blinken tonen for sin samtale med Lavrov den 21. januar, ved endnu en gang aggressivt, udelukkende at give Rusland skylden for krisen, og kræve at de "nedtrapper" ved at stoppe udstationeringen af tropper på deres eget territorium, nær grænsen til Ukraine, eller være forberedt på at blive ramt af den brændte jords økonomiske krigsførelse fra Vestens side.

Lavrov gentog for sit vedkommende, den russiske holdning efter samtaler den 18. januar med den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock: "Vi afventer nu svar på disse forslag (de to traktatudkast), som lovet, for at fortsætte forhandlingerne."

"Krigsfaren er større end nogensinde før, og vi står på randen af Tredje Verdenskrig", advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. "Det er ved at være sidste øjeblik, og tingene må udvikle sig på den ene eller den anden måde i de kommende dage." Selv om der er et voksende kor af stemmer, der kalder på fornuft i USA

og Europa, er briternes og deres amerikanske krigsparti-forbundsfællers kontrol over USA's politik ikke blevet brudt. Desuden, erklærede Zepp-LaRouche, drives nedturen til krig af det systemiske sammenbrud i det transatlantiske finanssystem, som nu er ved at komme ud af kontrol, som Lyndon LaRouche gentagne gange forklarede.

Men der er en anden dynamik i gang i verden, nemlig den fremvoksende omgruppering af nationer på alle kontinenter omkring Kina og Rusland og Bælte- og Vej-initiativet som et alternativ til den malthusianske affolkningspolitik, der fremmes af det døende transatlantiske system. Et tegn på dette er Irans præsident Ebrahim Raisis besøg i Moskva, hvor en 20-årig pakke af udviklingsaftaler er til drøftelse. Et andet er det kommende besøg af den argentinske præsident Alberto Fernández i Moskva og derefter i Beijing, hvor han planlægger at underskrive et aftalememorandum om Bælte- og Vej-initiativet.

Hvis USA fortsat er fjendtligt indstillet over for dette politiske alternativ og fortsætter med at forsvare City of London og Wall Streets bankerotte system, vil verden efter al sandsynlighed glide i retning af en termonuklear krig. Hvis USA tilslutter sig Bælte og Vej-initiativet, som Lyndon LaRouche anbefalede fra starten, er udsigterne for fred og udvikling fremragende.

Vi tilslutter os Helga Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2022 til Lyndon LaRouches år og til at vedtage hans politik.

Billede: public domain

For Afghanistan og resten af verden: Fremad med "Operation Ibn Sina"!

Den 18 januar (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale seminar den 17. januar, "Uretfærdighed et hvilket som helst sted er en trussel mod retfærdighed overalt: Stop mordet på Afghanistan", fremmede Helga Zepp-LaRouches "Operation Ibn Sina" ud over dens oprindeligt målrettede og allerede delvist vellykkede rolle med at "prikke til samvittigheden" i den transatlantiske verden. I denne verden af "fortællinger" og "spin" er regeringer i øjeblikket bevidst involveret i den potentielle "hævgerrige udsultning" af millioner af mennesker. Men nu, hvor medicinens "Adolph Eichmann", Ezekiel Emmanuel, forsøger at erklære, at massedød som følge af Covid-infektion, herunder gennem varianter, der endnu ikke er blevet opdaget, allerede er "endemisk" i USA ["Det vil blive her. Vi må lære at leve med det"], er der allerede en forarget reaktion fra det medicinske personale og deres fagforeninger.

"Operation Ibn Sina" er ikke, og har aldrig kun været gældende for Afghanistan. Den er i sig selv en form for medicin, der skal kurere den epidemi af transatlantisk "fordærvet ligegyldighed", som heldigvis endnu ikke har bredt sig til hele verden. "Operation Ibn Sina" kan imidlertid være den eneste effektive måde at forhindre, at massedøden bliver ordineret til USA's og Europas fattige, ældre og immunsvækkede som en "beklageligvis nødvendig spareforanstaltning". Hvis vi afstår fra at redde Afghanistan og undlader at samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer om at etablere en verdenssundhedsplatform i løbet af dette år, så falbyd en hvilken som helst bogholders løgn, men "spørg ikke om hvem klokken ringer for – den ringer for dig".

Samme dag som Schiller Instituttets seminar, talte Kinas

præsident Xi Jinping på Davos World Economic Forum om emnet: "Gå fremad med tillid og beslutsomhed, for i fællesskab at skabe en bedre verden efter COVID".

Her er et uddrag af Xis bemærkninger: "Vi må gøre alt, hvad der er nødvendigt for at fjerne pandemiens skygge, og sætte skub i den økonomiske og sociale genopretning og udvikling, så håbets solskin kan lyse op i menneskehedens fremtid.

Verden gennemgår i dag store forandringer, som vi ikke har oplevet i et århundrede. Disse forandringer, som ikke er begrænset til et bestemt øjeblik, en bestemt begivenhed, et bestemt land eller en bestemt region, repræsenterer de dybtgående og gennemgribende forandringer i vores tid. I takt med at tidens forandringer kombineres med den pandemi, der kun forekommer én gang for hvert århundrede, befinder verden sig i en ny periode med turbulens og forandring. Hvordan kan pandemien bekæmpes, og hvordan kan vi opbygge en verden efter COVID? Det er vigtige spørgsmål, som alle mennesker i hele verden er optaget af. Det er også vigtige og presserende spørgsmål, som vi må besvare.

Som et kinesisk ordsprog siger: "Verdens dynamik blomstrer eller aftager, verdens tilstand går enten frem eller tilbage". Verden udvikler sig altid gennem bevægelsen af modsætninger; uden modsætninger ville intet eksistere. Menneskehedens historie er en fortælling om at opnå vækst ved at imødegå forskellige prøvelser og udvikle sig ved at overvinde forskellige kriser..

..Stærk tillid og samarbejde er den eneste rigtige måde at besejre pandemien på. At holde hinanden tilbage eller at skyde skylden over på hinanden, ville kun medføre unødige forsinkelser i indsatsen og distrahere os fra det overordnede mål. Der er brug for at lande styrker det internationale samarbejde mod COVID-19, gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, opbygger flere forsvarslinjer i fællesskab mod coronaviruset, og fremskynder

bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle. Det er særlig vigtigt at udnytte vaccinerne fuldt ud som et effektivt våben, sikre en retfærdig fordeling af disse, fremskynde vaccination og afslutte den globale mangel på immunisering, for virkelig at beskytte befolkningernes liv, sundhed og levebrød...”

Husk også på bemærkningerne fra Anna Popova, den russiske leder af den Statslige tjeneste for tilsyn med forbrugerbeskyttelse og menneskelig Velfærd – i realiteten Ruslands pendant til USA’s militære sundhedschef – til konferencen i december for de ni nationer i Fællesskabet af uafhængige Stater (SNG) om krigen mod pandemien. “I betragtning af vores staters nærhed, de fælles epidemitrusler og integrationsniveauet, er en af vores vigtigste opgaver at opbygge et fælles system for respons på epidemier og nødhjælp”, sagde hun. På samme konference talte selveste præsident Vladimir Putin om “fælles videnskabelige aktiviteter, udvikling af medicin og forebyggende lægemidler, samt udveksling af testudstyr og midler til at overvinde denne sygdom”.

Dr. Joycelyn Elders foreslog, ved afslutningen af seminaret på Martin Luther King-dagen, at Komitéen for modsætningers Sammenfald, udsender et “Medicinsk Manifest”, hvilket Helga begejstret tilsluttede sig. Døren er nu åben for USA’s befolkning for at kræve den generelle velfærdsklausul i forfatningens præambel tilbage og gå sammen med andre nationer for at ændre den uretfærdighed, der nu udfolder sig i Afghanistan. Lyndon LaRouches bemærkninger fra Martin Luther King-dagen i 2004 bør læses af nogle, gennemgås af andre og tages til efterretning af alle for at opdage den “åbne hemmelighed” om, hvordan vores nuværende lovmæssige nedstigning til helvede kan vendes af en lovmæssig fornyet forpligtelse til menneskehedens fremtid og dens velstand.

Udvalgt billede: SulimanSallehi

En strategisk betydning af Kinas større vækst end USA's i 2021

Indsendt af Paul Gallagher januar 18, 2022

På et ugunstigt tidspunkt for det britiske og amerikanske krigsparti, der bestræber sig på at nedkæmpe Rusland og Kina i konfrontationer om Ukraine og Taiwan, har Kinas årlige offentliggørelse af økonomiske data vist, at landets økonomi igen voksede hurtigere end USA's økonomi i 2021. Og endnu vigtigere er det, at Kinas kreditkanal er fuldt åben både for den indenlandske industri og lån til Bælte- og Vej-Initiativet, mens de amerikanske bankers udlån ikke kan vokse, før de dominerende megabanker på Wall Street er opløst og omstruktureret.

Denne gang havde finansanalytikere og erhvervsøkonomer i New York og London i begyndelsen af 2021 vidt og bredt og med selvtillid forudsagt, at den amerikanske økonomis formodede "rødglødende opsving" efter det, der angiveligt blot var en pandemisk betinget recession, ville få den til at vokse mere end Kinas økonomi både i 2021 og 2022. Det viste sig, at de tog fejl. Kinas BNP voksede med 8,1 % i løbet af året, og South China Morning Post rapporterede, at den tidligere cheføkonom i Verdensbanken, Justin Yifu Lin, nu vurderer, at Kinas økonomi kan blive verdens største målt på BNP i 2028 i stedet for 2030, som han tidligere havde forudset. Industriproduktionen voksede med 9,6 %, investeringerne i faste aktiver med 4,9 %, jobskabelsen var på 12,69 mio. og detailsalget øgedes med 12,5 %, ifølge offentliggørelsen fra

det nationale statistiske kontor den 17. januar. Kinas disponible personlige realindkomst efter inflation steg med 8,1 % i 2021 – og for byområder med 7,1 % – mens amerikanernes gennemsnitlige reelle ugelønninger faldt med 2,3 % i løbet af året.

I en strategisk krise, hvor et effektivt partnerskab mellem Rusland og Kina har afværget et forsøg på en "farverevolution" i Kasakhstan og presser på for at forhindre Ukraine i at blive medlem af NATO, gør denne udvikling virkeligheden tydeligere for de amerikanske politikere. De frygtede sanktioner fra USA's finansministerium, herunder toldsatser mod Kina, virker ikke mod disse to store økonomiske og videnskabelige magter, selvom de ødelægger modstandere blandt udviklingslandene og dræber eller forviser millioner af afghanere. Pludselig kulmangel, prisstigninger og endda strømafbrydelser i sensommeren, der blev udløst i Kina af Londons globale Green New Deal, blev hurtigt håndteret ved hjælp af lovgivningsmæssige foranstaltninger, mens Europa kæmper.

Disse økonomiske kendsgerninger vil også påvirke Federal Reserve, den amerikanske centralbank, og den dominerende dollar. Kinas Folkebank sænkede rent faktisk renten og reservekravet for bankerne, da 2021 sluttede. Centralbanken planlægger angiveligt flere renteforhøjelser for at "kontrollere inflationen", som er ude af kontrol med 7 % for forbrugsvarer og næsten 10 % for produktionsvarer. Men data viser formentlig centralbankdirektørerne, at den amerikanske realøkonomi igen er ved at trække sig sammen, efter at det ikke engang lykkedes at genvinde aktivitetsniveauet fra før COVID i begyndelsen af 2020. En alvorlig forhøjelse af de kortfristede renter og virkningen på de langfristede renter kunne ikke blot sprænge "alt-boblen" af gæld, men udløse endnu en dyb recession.

Den amerikanske industriproduktion faldt en smule, -0,1 % i december, og er lige akkurat på niveau med slutningen af 2019 og 3 % lavere end niveauet i midten af 2018.

Industriproduktionen faldt med 0,3 % i december og ligger ca. 5 % under niveauet i midten af 2018; igen svarende til niveauet i slutningen af 2019. Bygge- og anlægsinvesteringer og beskæftigelsen er lavere end i 2018, især inden for "offentlige og statslige anlægsarbejder", selv om entreprenørerne forventer nye motorvejs- og brokontrakter som følge af den netop vedtagne infrastrukturlovgivning på 1.200 mia. dollar. Detailhandelssalget faldt også i december som en reaktion på inflationen af forbrugsgoder.

Men den mest dramatiske kontrast i økonomierne er den effektive kreditpolitik: De kinesiske bankers udestående lån, herunder udlån i udlandet, steg med 11,7 % i år, og selv om de store Wall Street-banker og regionale amerikanske banker er proppet med milliarder af overskydende indskud som følge af Federal Reserves kvantitative lempelsesprogrammer, steg de amerikanske bankers udestående lån med mindre end 0,5 % i 2021.

Et initiativ til et nyt internationalt kredit- og monetært system, et "roosevelsk" Nyt Bretton Woods, kunne nu komme fra de eurasiske nationer i den "strategiske trekant" Kina, Rusland og Indien og foreslås USA som en løsning på strategiske kriser – i fællesskab søge fordel for tredjelande. Dette må begynde med moderne medicinske faciliteter og fødevarehjælp til Afghanistan og andre krigshærgede nationer, sådan som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet foreslår.

For at stoppe mordet på

Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Institutets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i fødevareusikkerhed, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det

til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyrer. Nyrer er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Det er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: "Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban". De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrtdykket med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele tiden advaret Taliban og sagt: "Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil

være i økonomisk isolation, I vil være fattige.” Derefter står der i artiklen: “Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden”, som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: “Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA’s prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban”. Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis

moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden – fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh, som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder – hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Bagdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige

oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" [https://schillerinstitute.com/blog/-](https://schillerinstitute.com/blog/-2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/)

2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/] Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe

infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtids, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand, men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran,

men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.

**Erstat NATO med en
sikkerhedsarkitektur baseret
på det westfalske princip**

Schiller   Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. januar 2022

I sin gennemgang af den igangværende række af diskussioner i denne uge mellem Rusland, USA og NATO – som hun vurderede indtil videre “ser forfærdeligt ud” – vendte Helga Zepp-LaRouche tilbage til det, hun beskrev som de to alternative tilgange til forholdet mellem nationerne. Versailles-traktaten ved afslutningen af Første Verdenskrig har det til fælles med USA’s og NATO’s holdning i dag, at sejrherrene i krig, som en unipolær magt, kan diktere fredens vilkår. Denne åbenlyse påstand om verdensdominans tilsidesætter andre nationers legitime ønsker og insisterer på, at de skal underordne sig den unipolære magt. Dette er typisk “magtarrogance” hos nutidens globalistiske krigshøge, som hævder, at USA “vandt Den kolde Krig” og derfor har ret til at være den dominerende verdensmagt.

I modsætning hertil var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen i 1648, baseret på den idé, at anerkendelse af “andres interesser” er nøglen til en varig fred. Den direkte afvisning indtil videre, fra de amerikanske forhandleres side, af legitimiteten af præsident Putins sikkerhedshensyn, vil Rusland ikke acceptere. Selv om det er bedre at tale end ikke at tale, sagde hun, har USA’s generelle holdning i disse forhandlinger “sænket den nukleare tærskel”, hvilket gør det mere sandsynligt, at der vil blive anvendt atomvåben, hvis der skulle udbryde krig.

NATO, som skulle have været opløst ved afslutningen af Den kolde Krig, må erstattes, især fordi dets nuværende politiske kurs fører til en krig, hvor dets medlemmer i Europa vil blive

ødelagt. Det giver ingen mening at tilhøre en sikkerhedsalliance, som fører til krig. At dæmonisere Putin og angribe Bælte-ogVej-Initiativet, når det vestlige finanssystem er ved at bryde sammen, giver heller ikke mening. Hun sluttede med at opfordre vores seere til at deltage i Schiller Instituttets online-seminar om nødsituationen den 17. januar med temaet: "Stop mordet på Afghanistan".

Hvem kan hævde at "forsvare Ukraine", mens der begås masse mord i Afghanistan?

Den 10. januar (EIRNS) – Så mange institutioner i det amerikanske intellektuelle etablissement er nu på linje med Schiller Instituttet og kræver frigivelse af Afghanistans bistands- og reservemidler – 15 tænketanke og organisationer i et fælles brev til præsident Biden den 8. januar og andre på deres egne hjemmesider – at der helt klart er en forfærdelig erkendelse: USA's finansielle og økonomiske sanktioner er ved at myrde et uskyldigt folk, grundet utilstrækkelig loyalitet over for NATO's besættelsesstyrker. Enhver borger der tror, at denne forbrydelse ikke har noget at gøre med truslen om en overhængende, meget større konflikt om Ukraine, forveksler moralsk poseren med moral.

På de møder mellem USA og Rusland, der nu finder sted i Genève om NATO i Østeuropa og Ukraine, har amerikanske diplomater hurtigt og fuldstændigt erstattet det personlige diplomati mellem præsident Biden og præsident Putin, som synes at give håb om en løsning, med moralsk komediespil. Efter den bilaterale fase af møderne mellem USA og Rusland den 10.

januar sagde talsmand for Udenrigsministeriet, Ned Price, at USA aldrig ville overveje at holde Ukraine ude af NATO, {"ikke havde til hensigt at indgå nogen aftale"} med Rusland og ikke engang "betragtede samtalerne som en forhandling". Han afsluttede sin briefing med en liste over diskussionsemner om russiske "ondsindede aktiviteter" for at hævde, at Rusland, og kun Rusland, måtte nedtrappe og gøre indrømmelser, så NATO's styrker og missiler kunne fuldføre deres lange fremrykning helt til Ruslands grænser – mens russiske tropper måtte forlade deres egne vestlige grænseregioner og "vende tilbage til deres permanente baser". Udenrigsminister Tony Blinken tilføjede samtidig et umotiveret forsøg på at hovere over Ruslands bistand til Kasakhstans regering for at kontrollere optøjer og forsøg på oprør.

Medmindre præsident Joe Biden igen griber personligt ind, er Ruslands foreslåede aftaler blevet blankt og permanent afvist. Det svarer til, at Nikita Khrusjtjov nægtede at overveje at trække sovjetiske missiler tilbage fra USA's sydlige grænse under den frygtindgydende Cuba-krise i oktober 1962. På det tidspunkt havde millioner af skræmte mennesker verden over allerede forestillet sig, hvad denne afvisning ville betyde.

Selv om konsekvensen nu "blot" er en konventionel konflikt i Ukraine, giver USA's tidligere chefvåbeninspektør og militære ekspert Scott Ritter en idé om, hvorfor det ikke ville gå godt for NATO-styrkerne.

(<https://consortiumnews.com/2022/01/10/what-war-with-russia-would-look-like/>)

Hvad nu hvis konsekvensen kun er det "fuldstændige brud på forbindelserne", som Putin truer med, og en dyb og umiddelbar kold krig. Nationen med verdens hurtigst ekspanderende og teknologisk mest avancerede økonomi og med den største indflydelse på bekæmpelse af fattigdom og udvikling i Afrika, Syd- og Østasien [Kina] er fast partner med Rusland. Dette fremgår endnu en gang tydeligt af undertrykkelsen af det

tilsyneladende mislykkede forsøg på en "farverevolution" i Kasakhstan.

Hvis Biden-regeringen har besluttet, at USA vil angribe og konfrontere Rusland og Kina sammen i en ny kold krig – modarbejde dem i rummet, bekæmpe deres politik med at eksportere atomkraft til tredjelande, kræve at de holder op med at bruge kul til energiproduktion, angribe Kinas politik for Bælte & Vej og udryddelse af fattigdom osv. – hvem vil de så have i sit hjørne? Det britiske imperium, naturligvis – de grønne kongelige og klovnen Bojo og Hendes Majestæts styrker, der er ivrige efter at blive indsat i Ukraine. Hvad vil Amerika have i reserve? Ingen udviklingskreditinstitution; et svagt økonomisk opsving efter en dyb recession; en arbejdsstyrke på 3 millioner arbejdere og 3,5 millioner arbejdspladser mindre end for to år siden; faldende realindkomster; en centralbank, der skaber økonomiske katastrofer verden over, som IMF advarede den 9. januar, og som forsøger at stoppe inflationen, den har forårsaget.

Men langt værre end alt dette er den fortsatte kvælning af Afghanistans befolkning på grund af de amerikanske sanktioner. Det forårsager en voksende kaskade af dødsfald som følge af sult og forfrysninger i hjem uden vinterbrændstof, i en nation som USA helt klart bærer ansvaret for efter 20 års krig og besættelse. Myrdet for den synd, at man ikke opretholdt en marionetregering, da NATO forlod det. {Disse} sanktioner er en forbrydelse mod menneskeheden.

Med dette Afghanistan som "banner" vil nationer instinktivt undgå et angloamerikansk forsøg på at fastsætte reglerne for verden. Der vil være en pervers ny betydning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, for udtrykket "Afghanistan, imperiernes kirkegård".

Det skal forhindres, det må vendes. Politikken må ændres til en udviklingspolitik, ved hjælp af Helga LaRouches Operation Ibn Sina. Schiller Instituttets presserende organisering for

dette mål vil tage sit næste skridt fremad med et webinar på Martin Luther King-dagen, mandag den 17. januar.

POLITISK ORIENTERING den 7 januar 2022

Den gamle verden kommer ikke tilbage.

Gør 2022 til Lyndon LaRouches år!

Briten forsøger at skubbe Rusland ind i en "bjørnefælde" i Kasakhstan.

Med kun et par dage tilbage før de planlagte forhandlinger 10. januar mellem russiske og amerikanske diplomater på højt niveau, om Ruslands krav om "øjeblikkelige" skriftlige sikkerhedsgarantier fra USA og NATO, har magtfulde kredse i London og Washington, som ikke vil bevæge sig bort fra at være på randen af atomkrig, lanceret endnu en provokation mod Rusland: den voldelige destabilisering af Kasakhstan. Tony Blair, George Soros og utallige internationale ngo'er

medvirker i hele operationen.

En "farverevolution" i Kasakhstan har klare sikkerhedsmæssige konsekvenser for Rusland. Kasakhstan har den længste grænse til Rusland. Det er placeringen af ☐☐Ruslands vigtigste rumopsendelses anlæg, Baikonur Cosmodrome, en by, som Rusland i dag lejer af Kasakhstan.

Det ser ud til, at magtfulde kredse i London og Washington er opsat på at provokere den russiske bjørn til at reagere med undertrykkende vold i Kasakhstan, eller til at gøre det samme i det østlige Ukraine, for derefter at vende om og bruge dette som en færdigpakket undskyldning for at starte destruktiv økonomisk krigsførelse imod Rusland. Kort sagt, hvis de kan få Rusland til at gå i "bjørnefælden", så vil de give Rusland "Afghanistan-behandlingen" – økonomiske sanktioner og krigsførsel så alvorlig, at de sulter landet til underkastelse ... eller forsøger at gøre det. I den forstand er det forestående afghanske folkedrab på mere end 20 millioner mennesker også en forløber for 3. Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede den strategiske betydning af denne udvikling i sin ugentlige webcast: "Hvis du ville have spurgt mig for en uge siden, hvis jeg forventer en indsats for at forstyrre den diplomatiske offensiv, der hovedsageligt kommer fra Rusland og Kina, for at uskadeliggøre det, der tydeligvis byggede op som en dobbelt "cubamissilkrise" med udviklingen omkring Ukraine og Taiwan, så ville jeg have sagt, at man så absolut bør forvente en provokation til at forstyrre disse møder, og her er vi så ...

"Lad mig nu først nævne det positive aspekt:☐☐Der var et vist gennembrud for blot et par dage siden, i mandags, da P5 FN-nationerne, det vil sige de permanente fem atomvåbenstater, for første gang blev enige om at bekræfte den meget vigtige erklæring, som blev forhandlet mellem Gorbatsjov og præsident Reagan i Reykjavik i oktober 1986, om at en atomkrig aldrig kan vindes og derfor aldrig må udkæmpes."

Det er positivt, sagde Zepp-LaRouche, men nu "skal ordene følges op af gerninger. Og den udtalelse som sådan, selv om den er ekstremt vigtig, dæmper endnu ikke krisen omkring Ukraine og heller ikke krisen omkring Taiwan, men, som jeg sagde, så er det et meget vigtigt første skridt...

"Men vi har brug for en vending på hundrede procent, fordi denne konfrontation mod Rusland og Kina er selvmorderisk ... Jeg tror, vi har brug for en fuldstændig ændring af prioriteringer, og befolkningen er nødt til at vågne op. Deres ligegyldighed, ligegyldigheden – hos nogle af jer – over for Afghanistan er det der åbner for, at disse rådne politikker fortsætter i vores egne lande. Og vi skal have en mobilisering for et nyt paradigme, både i vores egne lande og også i relationer mellem nationer, fordi det er udtryk for samme problem i systemet."

Udvalgt billede: Esetok, CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

»Aldrig atomkrig«-erklæringen af fem stormagter begynder 2022, LaRouches år

Den 3. januar (EIRNS) – Imens året 2022 åbnede, der markerer økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, rådførte stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5), sig med hinanden, som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at de må gøre, og udstedte for første gang en erklæring om, at »atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes« (se hele erklæringen nedenunder). Ordene blev brugt af præsidenterne Biden og Putin efter deres videokonference

den 7. december 2021; og denne erklæring vil nu være in mente, når USA-Rusland-NATO-forhandlingerne om Ukraine-krisen finder sted den 10.-13. januar.

Men den grundlæggende årsag til optimisme her er ikke så meget ordene i denne erklæring, men at lederne af de fem magter handlede sammen mod global krig. Helga Zepp-LaRouche havde offentligt opfordret dem til at gøre dette for præcis to år siden – den 3. jan. 2020, i den farlige periode efter USA's mord på den iranske general Qassem Soleimani – og har opfordret dem til det mange gange siden. Den 15. januar 2020, to uger efter Helga LaRouches første appel, opfordrede Ruslands præsident Putin til et P5-statsoverhoved-topmøde for at behandle problemerne med fred, sikkerhed og terrorisme – og han har også gentaget det forslag adskillige gange siden; og hans talsmand understregede i dag, at det stadig er nødvendigt efter denne »aldrig atomkrig«-erklæring.

Allerede i begyndelsen af marts 2020 havde Helga LaRouche identificeret COVID-pandemien – med krav om et moderne sundhedssystem opbygget i alle lande – som den nye betingelse for et sådant stormagtstopmøde. Dette må ske som en nødforanstaltning i Afghanistan sammen med fødevarehjælp og strømforsyningsgarantier for at redde millioner af liv. Det er starten på, gennem fysisk-økonomisk udvikling, det rigtige navn for fred; og det peger på et nyt internationalt kreditsystem, som Franklin Roosevelts Bretton Woods, i stedet for det krakkende kasino, vi har nu. Det er disse missioner, der er unikt tilgængelige gennem det Lyndon LaRouche kaldte »fire-magtsaftalen« mellem USA, Rusland, Kina og Indien. Det gør dagens »P5«-erklæring væsentlig ud over dets ordlyd.

Erklæringen blev offentliggjort samtidigt omkring kl. 11:00 amerikansk østlig tid på alle fem præsidenters/premierministres hjemmesider. »Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes,« siger erklæringen. »Da brug af atomvåben ville have vidtrækkende konsekvenser, bekræfter vi også, at atomvåben – så længe de

fortsætter med at eksistere – bør tjene defensive formål, afskrække aggression og forhindre krig. Vi er overbevist om, at yderligere spredning af sådanne våben må forhindres«. Dette irettesætter de gale krigshøge som USA's senator Roger Wicker, der har rejst »muligheden« for et første atomangreb på Rusland i forbindelse med Ukraine.

De fem underskrivere bekræfter også vigtigheden af at imødegå atomare trusler, såvel som deres forpligtelser i forhold til traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT) og dens forpligtelse til »at føre forhandlinger i god tro om effektive foranstaltninger vedrørende standsning af atomvåbenkapløbet snarligt«. De »bekræfter, at ingen af vores atomvåben er rettet mod hinanden eller mod nogen anden stat«.

De erklærede også: »Vi har til hensigt at fortsætte med at søge bilaterale og multilaterale diplomatiske tilgange for at undgå militære konfrontationer, styrke stabilitet og forudsigelighed, øge den gensidige forståelse og tillid og forhindre et våbenkapløb, der ikke ville gavne nogen og bringe alle i fare. Vi er fast besluttet på at føre en konstruktiv dialog med gensidig respekt og anerkendelse af hinandens sikkerhedsinteresser og bekymringer«.

Det russiske udenrigsministeriums talskvinde, Maria Zakharova, sagde: »Vi håber, at godkendelsen af en sådan politisk erklæring under de nuværende vanskelige forhold for international sikkerhed vil hjælpe med at reducere niveauet af internationale spændinger«. Kreml-talsmand Dmitry Peskov understregede, at Moskva stadig betragtede et topmøde mellem verdens store atommagter som »nødvendigt«. Kinas viceudenrigsminister, Ma Zhaoxu, blev citeret af det officielle nyhedsagentur, Xinhua, at løftet »vil hjælpe med at øge den gensidige tillid og erstatte konkurrence mellem stormagter med koordinering og samarbejde«.

Men det er kun et skridt, som disse nationers ledere skal holdes til. Det transatlantiske bank- og finanssystem er på

vej mod hyperinflation og krak. Det, verden absolut har brug for, er en stormagtsforhandlingsproces, som i det mindste også involverer Indien, for at iværksætte et nyt internationalt kreditsystem, der er i stand til at finansiere reel økonomisk udvikling, »TVA-lignende«, gennemgribende udvikling af fattigere regioner (TVA var et statsligt udviklingsagentur i USA til udvikling af Tennessee-dalen under depressionen i 1930'erne –red.), avanceret udvikling af atomkraft, teknologiske fremskridt drevet frem af lynprogrammer inden for rumvidenskab og fusionskraft. Vejlederen og planlæggeren af denne proces, og verdens førende i kampen for den, var Lyndon LaRouche. Dette begynder LaRouches år.

**Interview med Rusland ekspert
Jens Jørgen Nielsen:**

**Hvorfor USA og NATO bør
underskrive traktaterne
foreslået af Putin.**

**Interview with Russia expert
Jens Jørgen Nielsen:**

**Why the U.S. and NATO should
sign the treaties proposed by**

Putin?

Udgivet på Executive Intelligence Review (EIR) tidsskrift bind 49, række 2 den 14. januar 2022. Her er en pdf-version:

Download (PDF, Unknown)

Kortet på side 15 viser NATO udvidelse, hvis Ukraine og Georgien bliver medlemmer.

The following is an edited transcription of an interview with Russia expert Jens Jørgen Nielsen, by Michelle Rasmussen, Vice President of the Schiller Institute in Denmark, conducted December 30, 2021. Mr. Nielsen has degrees in the history of ideas and communication. He is a former Moscow correspondent for the major Danish daily Politiken in the late 1990s. He is the author of several books about Russia and the Ukraine, and a leader of the Russian-Danish Dialogue organization. In addition, he is an associate professor of communication and cultural differences at the Niels Brock Business College in Denmark.

Michelle Rasmussen: Hello, viewers. I am Michelle Rasmussen, the Vice President of the Schiller Institute in Denmark. This is an interview with Jens Jørgen Nielsen from Denmark.

The Schiller Institute released a [[memorandum]][] December 24 titled "Are We Sleepwalking into Thermonuclear World War III." In the beginning, it states, "Ukraine is being used by geopolitical forces in the West that answer to the bankrupt speculative financial system, as the flashpoint to trigger a strategic showdown with Russia, a showdown which is already more dangerous than the 1962 Cuban Missile Crisis, and which could easily end up in a thermonuclear war which no one would win, and none would survive."

Jens Jørgen, in the past days, Russian President Putin and

other high-level spokesmen have stated that Russia's red lines are about to be crossed, and they have called for treaty negotiations to come back from the brink. What are these red lines and how dangerous is the current situation?

%%Russian 'Red Lines'

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for inviting me. First, I would like to say that I think that the question you have raised here about red lines, and the question also about are we sleepwalking into a new war, is very relevant. Because, as an historian, I know what happened in 1914, at the beginning of the First World War—a kind of sleepwalking. No one really wanted the war, actually, but it ended up with war, and tens of million people were killed, and then the whole world disappeared at this time, and the world has never been the same. So, I think it's a very, very relevant question that you are asking here.

You asked me specifically about Putin, and the red lines. I heard that the Clintons, Bill and Hillary Clinton, and John Kerry, and many other American politicians, claim that we don't have things like red lines anymore. We don't have zones of influence anymore, because we have a new world. We have a new liberal world, and we do not have these kinds of things. It belongs to another century and another age. But you could ask the question, "What actually are the Americans doing in Ukraine, if not defending their own red lines?"

Because I think it's like, if you have a power, a superpower, a big power like Russia, I think it's very, very natural that any superpower would have some kind of red lines. You can imagine what would happen if China, Iran, and Russia had a military alliance, going into Mexico, Canada, Cuba, maybe also putting missiles up there. I don't think anyone would doubt what would happen. The United States would never accept it, of course. So, the Russians would normally ask, "Why should we accept that Americans are dealing with Ukraine and preparing,

maybe, to put up some military hardware in Ukraine? Why should we? And I think it's a very relevant question. Basically, the Russians see it today as a question of power, because the Russians, actually, have tried for, I would say, 30 years. They have tried.

I was in Russia 30 years ago. I speak Russian. I'm quite sure that the Russians, at that time, dreamt of being a part of the Western community, and they had very, very high thoughts about the Western countries, and Americans were extremely popular at this time. Eighty percent of the Russian population in 1990 had a very positive view of the United States. Later on, today, and even for several years already, 80%, the same percentage, have a negative view of Americans. So, something happened, not very positively, because 30 years ago, there were some prospects of a new world.

There really were some ideas, but something actually was screwed up in the 90s. I have some idea about that. Maybe we can go in detail about it. But things were screwed up, and normally, today, many people in the West, in universities, politicians, etc. think that it's all the fault of Putin. It's Putin's fault. Whatever happened is Putin's fault. Now, we are in a situation which is very close to the Cuban Missile Crisis, which you also mentioned. But I don't think it is that way. I think it takes two to tango. We know that, of course, but I think many Western politicians have failed to see the compliance of the western part in this, because there are many things which play a role that we envisage in a situation like that now.

The basic thing, if you look at it from a Russian point of view, it's the extension to the east of NATO. I think that's a real bad thing, because Russia was against it from the very beginning. Even Boris Yeltsin, who was considered to be the man of the West, the democratic Russia, he was very, very opposed to this NATO alliance going to the East, up to the borders of Russia.

And we can see it now, because recently, some new material has been released in America, an exchange of letters between Yeltsin and Clinton at this time. So, we know exactly that Yeltsin, and Andrei Kozyrev, the Russian Minister of Foreign Affairs at this time, were very much opposed to it. And then Putin came along. Putin came along not to impose his will on the Russian people. He came along because there was, in Russia, a will to oppose this NATO extension to the East. So, I think things began at this point.

And later on, we had the Georgian crisis in 2008, and we had, of course, the Ukraine crisis in 2014, and, also, with Crimea and Donbass, etc.

And now we are very, very close to—I don't think it's very likely we will have a war, but we are very close to it, because wars often begin by some kind of mistake, some accident, someone accidentally pulls the trigger, or presses a button somewhere, and suddenly, something happens. Exactly what happened in 1914, at the beginning of World War I. Actually, there was one who was shot in Sarajevo. Everyone knows about that, and things like that could happen. And for us, living in Europe, it's awful to think about having a war.

We can hate Putin. We can think whatever we like. But the thought of a nuclear war is horrible for all of us, and that's why I think that politicians could come to their senses.

And I think also this demonization of Russia, and demonization of Putin, is very bad, of course, for the Russians. But it's very bad for us here in the West, for us, in Europe, and also in America. I don't think it's very good for our democracy. I don't think it's very good. I don't see very many healthy perspectives in this. I don't see any at all.

I see some other prospects, because we could cooperate in another way. There are possibilities, of course, which are not being used, or put into practice, which certainly could be.

So, yes, your question is very, very relevant and we can talk at length about it. I'm very happy that you ask this question, because if you ask these questions today in the Danish and Western media at all—everyone thinks it's enough just to say that Putin is a scoundrel, Putin is a crook, and everything is good. No, we have to get along. We have to find some ways to cooperate, because otherwise it will be the demise of all of us.

%%NATO Expansion Eastward

Michelle Rasmussen: Can you just go through a little bit more of the history of the NATO expansion towards the East? And what we're speaking about in terms of the treaties that Russia has proposed, first, to prevent Ukraine from becoming a formal member of NATO, and second, to prevent the general expansion of NATO, both in terms of soldiers and military equipment towards the East. Can you speak about this, also in terms of the broken promises from the Western side?

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Actually, the story goes back to the beginning of the nineties. I had a long talk with Mikhail Gorbachev, the former leader of the Soviet Union, in 1989, just when NATO started to bomb Serbia, and when they adopted Poland, the Czech Republic and Hungary into NATO. You should bear in mind that Gorbachev is a very nice person. He's a very lively person, with good humor, and an experienced person.

But when we started to talk, I asked him about the NATO expansion, which was going on exactly the day when we were talking. He became very gloomy, very sad, because he said,

[[[begin quote indent]]]

Well, I talked to James Baker, Helmut Kohl from Germany, and several other persons, and they all promised me not to move an inch to the East, if Soviet Union would let Germany unite the GDR (East Germany) and West Germany, to become one country, and come to be a member of NATO, but not move an inch to the

East.

[[[end quote indent]]]

I think, also, some of the new material which has been released—I have read some of it, some on WikiLeaks, and some can be found. It's declassified. It's very interesting. There's no doubt at all. There were some oral, spoken promises to Mikhail Gorbachev. It was not written, because, as he said, "I believed them. I can see I was naive."

I think this is a key to Putin today, to understand why Putin wants not only sweet words. He wants something based on a treaty, because, basically, he doesn't really believe the West. The level of trust between Russia and NATO countries is very, very low today. And it's a problem, of course, and I don't think we can overcome it in a few years. It takes time to build trust, but the trust is not there for the time being.

But then, the nature of the NATO expansion has gone step, by step, by step. First, it was the three countries—Poland, Hungary, and the Czech Republic—and then, in 2004, six years later, came, among other things—the Baltic republics, and Slovakia, Romania and Bulgaria. And the others came later on—Albania, Croatia, etc. And then in 2008, there was a NATO Summit in Bucharest, where George Bush, President of the United States, promised Georgia and Ukraine membership of NATO. Putin was present. He was not President at this time. He was Prime Minister in Russia, because the President was [Dmitry] Medvedev, but he was very angry at this time. But what could he do? But he said, at this point, very, very clearly, "We will not accept it, because our red lines would be crossed here. We have accepted the Baltic states. We have retreated. We've gone back. We've been going back for several years," but still, it was not off the table.

It was all because Germany and France did not accept it, because [Chancellor Angela] Merkel and [President François]

Hollande, at this time, did not accept Ukraine and Georgia becoming a member of NATO. But the United States pressed for it, and it is still on the agenda of the United States, that Georgia and Ukraine should be a member of NATO.

So, there was a small war in August, the same year, a few months after this NATO Summit, where, actually, it was Georgia which attacked South Ossetia, which used to be a self-governing part of Georgia. The incumbent Georgian president, Mikheil Saakashvili did not want to accept the autonomous status of South Ossetia, so Georgia attacked South Ossetia. Russian soldiers were deployed in South Ossetia, and 14 of them were killed by the Georgian army. And you could say that George W. Bush promised Georgian President Saakashvili that the Americans would support the Georgians, in case Russia should retaliate, which they did.

The Russian army was, of course, much bigger than the Georgian army, and it smashed the Georgian army in five days, and retreated. There was no help from the United States to the Georgians. And, I think, that from a moral point of view, I don't think it's a very wise policy, because you can't say "You just go on. We will help you"—and not help at all when it gets serious. I think, from a moral point of view, it's not very fair.

%%A Coup in Ukraine

But, actually, it's the same which seems to be happening now in Ukraine, even though there was, what I would call a coup, an orchestrated state coup, in 2014. I know there are very, very different opinions about this, but my opinion is that there was a kind of coup to oust the sitting incumbent President, Viktor Yanukovich, and replace him with one who was very, very keen on getting into NATO. Yanukovich was not very keen on going into NATO, but he still had the majority of the population. And it's interesting. In Ukraine, there's been a lot of opinion polls conducted by Germans, Americans, French,

Europeans, Russians and Ukrainians. And all these opinion polls show that a majority of Ukrainian people did not want to join NATO.

After that, of course, things moved very quickly, because Crimea was a very, very sensitive question for Russia, for many reasons. First, it was a contested area because it was, from the very beginning, from 1991, when Ukraine was independent—there was no unanimity about Crimea and its status, because the majority of Crimea was Russian-speaking, and is very culturally close to Russia, in terms of history. It's very close to Russia. It's one of the most patriotic parts of Russia, actually. So, it's a very odd part of Ukraine. It always was a very odd part of Ukraine.

The first thing the new government did in February 2014, was to forbid the Russian language, as a language which had been used in local administration, and things like that. It was one of the stupidest things you could do in such a very tense situation. Ukraine, basically, is a very cleft society. The eastern southern part is very close to Russia. They speak Russian and are very close to Russian culture. The western part, the westernmost part around Lviv, is very close to Poland and Austria, and places like that. So, it's a cleft society, and in such a society you have some options. One option is to embrace all the parts of society, different parts of society. Or you can, also, one part could impose its will on the other part, against its will. And that was actually what happened.

So, there are several crises. There is the crisis in Ukraine, with two approximately equally sized parts of Ukraine. But you also have, on the other hand, the Russian-NATO question. So, you had two crises, and they stumbled together, and they were pressed together in 2014. So, you had a very explosive situation which has not been solved to this day.

And for Ukraine, I say that as long as you have this conflict

between Russia and NATO, it's impossible to solve, because it's one of the most corrupt societies, one of the poorest societies in Europe right now. A lot of people come to Denmark, where we are now, to Germany and also to Russia. Millions of Ukrainians have gone abroad to work, because there are really many, many social problems, economic problems, things like that.

And that's why Putin—if we remember what Gorbachev told me about having things on paper, on treaties, which are signed—and that's why Putin said, what he actually said to the West, “I don't really believe you, because when you can, you cheat.” He didn't put it that way, but that was actually what he meant: “So now I tell you very, very, very, very clearly what our points of view are. We have red lines, like you have red lines. Don't try to cross them.”

And I think many people in the West do not like it. I think it's very clear, because I think the red lines, if you compare them historically, are very reasonable. If you compare them with the United States and the Monroe Doctrine, which is still in effect in the USA, they are very, very reasonable red lines. I would say that many of the Ukrainians, are very close to Russia. I have many Ukrainian friends. I sometimes forget that they are Ukrainians, because their language, their first language, is actually Russian, and Ukrainian is close to Russian.

So, those countries being part of an anti-Russian military pact, it's simply madness. It cannot work. It will not work. Such a country would never be a normal country for many, many years, forever.

I think much of the blame could be put on the NATO expansion and those politicians who have been pressing for that for several years. First and foremost, Bill Clinton was the first one, Madeline Albright, from 1993. At this time, they adopted the policy of major extension to the East. And George W. Bush

also pressed for Ukraine and Georgia to become members of NATO.

And for every step, there was, in Russia, people rallying around the flag. You could put it that way, because you have pressure. And the more we pressure with NATO, the more the Russians will rally around the flag, and the more authoritarian Russia will be. So, we are in this situation. Things are now happening in Russia, which I can admit I do not like, closing some offices, closing some media. I do not like it at all. But in a time of confrontation, I think it's quite reasonable, understandable, even though I would not defend it. But it's understandable. Because the United States, after 9/11, also adopted a lot of defensive measures, and a kind of censorship, and things like that. It's what happens when you have such tense situations.

We should just also bear in mind that Russia and the United States are the two countries which possess 90% of the world's nuclear armament. Alone, the mere thought of them using some of this, is a doomsday perspective, because it will not be a small, tiny war, like World War II, but it will dwarf World War II, because billions will die in this. And it's a question, if humanity will survive. So, it's a very, very grave question.

I think we should ask if the right of Ukraine to have NATO membership—which its own population does not really want—“Is it really worth the risk of a nuclear war?” That's how I would put it.

I will not take all blame away from Russia. That's not my point here. My point is that this question is too important. It's very relevant. It's very important that we establish a kind of modus vivendi. It's a problem for the West. I also think it's very important that we learn, in the West, how to cope with people who are not like us. We tend to think that people should become democrats like we are democrats, and only

then will we deal with them. If they are not democrats, like we are democrats, we will do everything we can to make them democrats. We will support people who want to make a revolution in their country, so they become like us. It's a very, very dangerous, dangerous way of thinking, and a destructive way of thinking.

I think that we in the West should study, maybe, a little more what is happening in other organizations not dominated by the West. I'm thinking about the BRICS, as one organization. I'm also thinking about the Shanghai Cooperation Organization, in which Asian countries are cooperating, and they are not changing each other. The Chinese are not demanding that we should all be Confucians. And the Russians are not demanding that all people in the world should be Orthodox Christians, etc. I think it's very, very important that we bear in mind that we should cope with each other like we are, and not demand changes. I think it's a really dangerous and stupid game to play. I think the European Union is also very active in this game, which I think is very, very—Well, this way of thinking, in my point of view, has no perspective, no positive perspective at all.

%%Diplomacy to Avert Catastrophe

Michelle Rasmussen: Today, Presidents Biden and Putin will speak on the phone, and important diplomatic meetings are scheduled for the middle of January. What is going to determine if diplomacy can avoid a disaster, as during the Cuban Missile Crisis? Helga Zepp-LaRouche has just called this a “reverse missile crisis.” Or, if Russia will feel that they have no alternative to having a military response, as they have openly stated. What changes on the Western side are necessary? If you had President Biden alone in a room, or other heads of state of NATO countries, what would you say to them?

Jens Jørgen Nielsen: I would say, “Look, Joe, I understand

your concerns. I understand that you see yourself as a champion of freedom in the world, and things like that. I understand the positive things about it. But, you see, the game you now are playing with Russia is a very, very dangerous game. And the Russians, are a very proud people; you cannot force them. It's not an option. I mean, you cannot, because it has been American, and to some degree, also European Union policy, to change Russia, to very much like to change, so that they'll have another president, and exchange Putin for another president."

But I can assure you, if I were to speak to Joe Biden, I'd say, "Be sure that if you succeed, or if Putin dies tomorrow, or somehow they'll have a new President, I can assure you that the new President will be just as tough as Putin, maybe even tougher. Because in Russia, you have much tougher people. I would say even most people in Russia who blame Putin, blame him because he's not tough enough on the West, because he was soft on the West, too liberal toward the West, and many people have blamed him for not taking the eastern southern part of Ukraine yet—that he should have done it.

"So, I would say to Biden, "I think it would be wise for you, right now, to support Putin, or to deal with Putin, engage with Putin, and do some diplomacy, because the alternative is a possibility of war, and you should not go down into history as the American president who secured the extinction of humanity. It would be a bad, very bad record for you. And there are possibilities, because I don't think Putin is unreasonable. Russia has not been unreasonable. I think they have turned back. Because in 1991, it was the Russians themselves, who disbanded the Soviet Union. It was the Russians, Moscow, which disbanded the Warsaw Pact. The Russians, who gave liberty to the Baltic countries, and all other Soviet Republics. And with hardly any shots, and returned half a million Soviet soldiers back to Russia. No shot was fired at all. I think it's extraordinary.

“If you compare what happened to the dismemberment of the French and the British colonial empires after World War II, the disbanding of the Warsaw Pact was very, very civilized, in many ways. So, stop thinking about Russia as uncivilized, stupid people, who don’t understand anything but mere power. Russians are an educated people. They understand a lot of arguments, and they are interested in cooperating. There will be a lot of advantages for the United States, for the West, and also the European Union, to establish a kind of more productive, more pragmatic relationship, cooperation. There are a lot of things in terms of energy, climate, of course, and terrorism, and many other things, where it’s a win-win situation to cooperate with them.

“The only thing Russia is asking for is not to put your military hardware in their backyard. I don’t think it should be hard for us to accept, certainly not to understand why the Russians think this way.”

And we in the West should think back to the history, where armies from the West have attacked Russia. So, they have it in their genes. I don’t think that there is any person in Russia who has forgot, or is not aware of, the huge losses the Soviet Union suffered from Nazi Germany in the 1940s during World War II. And you had Napoleon also trying to—You have a lot of that experience with armies from the West going into Russia. So, it’s very, very large, very, very deep.

Michelle Rasmussen: Was it around 20 million people who died during World War II?

Jens Jørgen Nielsen: In the Soviet Union. There were also Ukrainians, and other nationalities, but it was around 18 million Russians, if you can count it, because it was the Soviet Union, but twenty-seven million people in all. It’s a huge part, because Russia has experience with war. So, the Russians would certainly not like war. I think the Russians have experience with war, that also the Europeans, to some

extent, have, that the United States does not have.

Because the attack I remember in recent times is the 9/11 attack, the twin towers in New York. Otherwise, the United States does not have these experiences. It tends to think more in ideological terms, where the Russians, certainly, but also to some extent, some people in Europe, think more pragmatically, more that we should, at any cost, avoid war, because war creates more problems than it solves. So, have some pragmatic cooperation. It will not be very much a love affair. Of course not. But it will be on a very pragmatic—

%%The Basis for Cooperation

Michelle Rasmussen: Also, in terms of dealing with this horrible humanitarian situation in Afghanistan and cooperating on the pandemic.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Of course, there are possibilities. Right now, it's like we can't even cooperate in terms of vaccines, and there are so many things going on, from both sides, actually, because we have very, very little contact between—

I had some plans to have some cooperation between Danish and Russian universities in terms of business development, things like that, but it turned out there was not one crown, as our currency is called. You could have projects in southern America, Africa, all other countries. But not Russia, which is stupid.

Michelle Rasmussen: You wrote two recent books about Russia. One is called, *On His Own Terms: Putin and the New Russia*, and the latest one, just from September, *Russia Against the Grain*. Many people in the West portray Russia as the enemy, which is solely responsible for the current situation, and Putin as a dictator who is threatening his neighbors militarily and threatening the democracy of the free world. Over and above what you have already said, is this true, or do you have a

different viewpoint?

Jens Jørgen Nielsen: Of course, I have a different point of view. Russia for me, is not a perfect country, because such a country does not exist, not even Denmark! Some suppose it is. But there's no such thing as a perfect society. Because societies are always developing from somewhere, to somewhere, and Russia, likewise. Russia is a very, very big country. So, you can definitely find things which are not very likable in Russia. Definitely. That's not my point here.

But I think that in the West, actually for centuries, we have—if you look back, I have tried in my latest book, to find out how Western philosophers, how church people, how they look at Russia, from centuries back. And there has been kind of a red thread. There's been a kind of continuation. Because Russia has very, very, very often been characterized as our adversary, as a country against basic European values. Five hundred years back, it was against the Roman Catholic Church, and in the 17th and 18th Centuries it was against the Enlightenment philosophers, and in the 20th century, it was about communism—it's also split people in the West, and it was also considered to be a threat. But it is also considered to be a threat today, even though Putin is not a communist. He is not a communist. He is a conservative, a moderate conservative, I would say.

Even during the time of Yeltsin, he was also considered liberal and progressive, and he loved the West and followed the West in all, almost all things they proposed.

But still, there's something with Russia—which I think from a philosophical point of view is very important to find out—that we have some very deep-rooted prejudices about Russia, and I think they play a role. When I speak to people who say, "Russia is an awful country, and Putin is simply a very, very evil person, is a dictator," I say, "Have you been in Russia? Do you know any Russians?" "No, not really." "Ok. But what do

you base your points of view on?" "Well, what I read in the newspapers, of course, what they tell me on the television."

Well, I think that's not good enough. I understand why the Russians—I very often talk to Russian politicians, and other people, and what they are sick and tired of, is this notion that the West is better: "We are on a higher level. And if Russians should be accepted by the West, they should become like us. Or at least they should admit that they are on a lower level, in relation to our very high level."

And that is why, when they deal with China, or deal with India, and when they deal with African countries, and even Latin American countries, they don't meet such attitudes, because they are on more equal terms. They're different, yes, but one does not consider each other to be on a higher level.

And that's why I think that cooperation in BRICS, which we talked about, and the Shanghai Cooperation Organization, I think it's quite successful. I don't know about the future, but I have a feeling that if you were talking about Afghanistan, I think if Afghanistan could be integrated into this kind of organization, one way or another, I have a feeling it probably would be more successful than the 20 years that the NATO countries have been there.

I think that cultural attitudes play a role when we're talking about politics, because a lot of the policy from the American, European side, is actually very emotional. It's very much like, "We have some feelings—we fear Russia. We don't like it," or "We think that it's awful." And "Our ideas, we know how to run a society much better than the Russians, and the Chinese, and the Indians, and the Muslims," and things like that. It's a part of the problem. It's a part of our problem in the West. It's a part of our way of thinking, our philosophy, which I think we should have a closer look at and criticize. But it's difficult, because it's very deeply rooted.

When I discuss with people at universities and in the media, and other places, I encounter this. That is why I wrote the latest book, because it's very much about our way of thinking about Russia. The book is about Russia, of course, but it's also about us, our glasses, how we perceive Russia, how we perceive not only Russia, but it also goes for China, because it's more or less the same. But there are many similarities between how we look upon Russia, and how we look upon and perceive China, and other countries.

I think this is a very, very important thing we have to deal with. We have to do it, because otherwise, if we decide, if America and Russia decide to use all the fireworks they have of nuclear [armament] power, then it's the end.

You can put it very sharply, to put it like that, and people will not like it. But basically, we are facing these two alternatives: Either we find ways to cooperate with people who are not like us, and will not be, certainly not in my lifetime, like us, and accept them, that they are not like us, and get on as best we can, and keep our differences, but respect each other. I think that's what we need from the Western countries. I think it's the basic problem today dealing with other countries.

And the same goes, from what I have said, for China. I do not know the Chinese language. I have been in China. I know a little about China. Russia, I know very well. I speak Russian, so I know how Russians are thinking about this, what their feelings are about this. And I think it's important to deal with these questions.

%%'A Way to Live Together'

Michelle Rasmussen: You also pointed out, that in 2001, after the attack against the World Trade Center, Putin was the first one to call George Bush, and he offered cooperation about dealing with terrorism. You've written that he had a pro-

Western worldview, but that this was not reciprocated.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, yes. Afterwards, Putin was criticized by the military, and also by politicians in the beginning of his first term in 2000, 2001, 2002, he was criticized because he was too happy for America. He even said, in an interview in the BBC, that he would like Russia to become a member of NATO. It did not happen, because—there are many reasons for that. But he was very, very keen—that's also why he felt very betrayed afterward. In 2007, at the Munich Conference on Security in February in Germany, he said he was very frustrated, and it was very clear that he felt betrayed by the West. He thought that they had a common agenda. He thought that Russia should become a member. But Russia probably is too big.

If you consider Russia becoming a member of the European Union, the European Union would change thoroughly, but they failed. Russia did not become a member. It's understandable. But then I think the European Union should have found, again, a *modus vivendi*.

Michelle Rasmussen: A way of living together.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, how to live together. It was actually a parallel development of the European Union and NATO, against Russia. In 2009, the European Union invited Georgia, Ukraine, Belarus, Armenia, Azerbaijan, to become members of the European Union, but not Russia. Even though they knew that there was really a lot of trade between Ukraine, also Georgia, and Russia. And it would interfere with that trade. But they did not pay attention to Russia.

So, Russia was left out at this time. And so eventually, you could say, understandably, very understandably, Russia turned to China. And in China, with cooperation with China, they became stronger. They became much more self-confident, and they also cooperated with people who respected them much more.

I think that's interesting, that the Chinese understood how to deal with other people with respect, but the Europeans and Americans did not.

%%Ukraine, Again

Michelle Rasmussen: Just before we go to our last questions. I want to go back to Ukraine, because it's so important. You said that the problem did not start with the so-called annexation of Crimea, but with what you called a coup against the sitting president. Can you just explain more about that? Because in the West, everybody says, "Oh, the problem started when Russia annexed Crimea."

Jens Jørgen Nielsen: Well, if you take Ukraine, in 2010 there was a presidential election, and the OSCE [Organization for Security and Cooperation in Europe] monitored the election, and said that it was very good, and the majority voted for Viktor Yanukovich. Viktor Yanukovich did not want Ukraine to become a member of NATO. He wanted to cooperate with the European Union. But he also wanted to keep cooperating with Russia. Basically, that's what he was like. But it's very often claimed that he was corrupt. Yes, I don't doubt it, but name me one president who has not been corrupt. That's not the big difference, it's not the big thing, I would say. But then in 2012, there was also a parliamentary election in Ukraine, and Yanukovich's party also gained a majority with some other parties. There was a coalition which supported Yanukovich's policy not to become a member of NATO.

And then there was a development where the European Union and Ukraine were supposed to sign a treaty of cooperation. But he found out that the treaty would be very costly for Ukraine, because they would open the borders for European Union firms, and the Ukrainian firms would not be able to compete with the Western firms.

Secondly, and this is the most important thing, basic

industrial export from Ukraine was to Russia, and it was industrial products from the eastern part, from Dnipropetrovsk or Dniepro as it is called today, from Donetsk, from Luhansk and from Kryvyj Rih (Krivoj Rog), from some other parts, basically in the eastern part, which is the industrial part of Ukraine.

And they made some calculations that showed that, well, if you join this agreement, Russia said, "We will have to put some taxes on the export, because you will have some free import from the European Union. We don't have an agreement with the European Union, so, of course, anything which comes from you, there would be some taxes imposed on it." And then Yanukovich said, "Well, well, well, it doesn't sound good," and he wanted Russia, the European Union and Ukraine to go together, and the three form what we call a triangular agreement.

But the European Union was very much opposed to it. The eastern part of Ukraine was economically a part of Russia. Part of the Russian weapons industry was actually in the eastern part of Ukraine, and there were Russian speakers there. But the European Union said, "No, we should not cooperate with Russia about this," because Yanukovich wanted to have cooperation between the European Union, Ukraine, and Russia, which sounds very sensible to me. Of course, it should be like that. It would be to the advantage of all three parts. But the European Union had a very ideological approach to this. So, they were very much against Russia. It also increased the Russian's suspicion that the European Union was only a stepping-stone to NATO membership.

And then what happened was that there was a conflict, there were demonstrations every day on the Maidan Square in Kiev. There were many thousands of people there, and there were also shootings, because many of the demonstrators were armed people. They had stolen weapons from some barracks in the West. And at this point, when 100 people had been killed, the European Union foreign ministers from France, Germany and

Poland met, and there was also a representative from Russia, and there was Yanukovich, a representative from his government, and from the opposition. And they made an agreement. Ok. You should have elections this year, in half a year, and you should have some sharing of power. People from the opposition should become members of the government, and things like that.

All of a sudden, things broke down, and Yanukovich left, because you should remember, and very often in the West, they tend to forget that the demonstrators were armed. And they killed police also. They killed people from Yanukovich's Party of the Regions, and things like that. So, it's always been portrayed as innocent, peace-loving demonstrators. They were not at all. And some of them had very dubious points of view, with Nazi swastikas, and things like that. And Yanukovich fled.

Then they came to power. They had no legitimate government, because many of the members of parliament from these parts of the regions which had supported Yanukovich, had fled to the East. So, the parliament was not able to make any decisions. Still, there was a new president, also a new government, which was basically from the western part of Ukraine. And the first thing they did, I told you, was to get rid of the Russian language, and then they would talk about NATO membership. And Victoria Nuland was there all the time, the vice foreign minister of the United States, was there all the time. There were many people from the West also, so things broke down.

%%Crimea

Michelle Rasmussen: There have actually been accusations since then, that there were provocateurs who were killing people on both sides.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Yes, exactly. And what's interesting is that there's been no investigation whatsoever about it,

because a new government did not want to conduct an investigation as to who killed them. So, it was orchestrated. There's no doubt in my mind it was an orchestrated coup. No doubt about it.

That's the basic context for the decision of Putin to accept Crimea as a part of Russia. In the West, it is said that Russia simply annexed Crimea. It's not precisely what happened, because there was a local parliament, it was an autonomous part of Ukraine, and they had their own parliament, and they made the decision that they should have a referendum, which they had in March. And then they applied to become a member of the Russian Federation. It's not a surprise, even though the Ukrainian army did not go there, because there was a Ukrainian army. There were 21,000 Ukrainian soldiers. 14,000 of these soldiers joined the Russian army.

And so, that tells a little about how things were not like a normal annexation, where one country simply occupies part of the other country. Because you have this cleft country, you have this part, especially the southern part, which was very, very pro-Russian, and it's always been so. There's a lot of things in terms of international law you can say about it.

But I have no doubt that you can look upon it differently, because if you look it at from the point of people who lived in Crimea, they did not want—because almost 80-90% had voted for the Party of the Regions, which was Yanukovych's party, a pro-Russian party, you could say, almost 87%, or something like that.

They have voted for this Party. This Party had a center in a central building in Kiev, which was attacked, burned, and three people were killed. So, you could imagine that they would not be very happy. They would not be very happy with the new government, and the new development. Of course not. They hated it. And what I think is very critical about the West is that they simply accepted, they accepted these horrible things

in Ukraine, just to have the prize, just to have this prey, of getting Ukraine into NATO.

And Putin was aware that he could not live, not even physically, but certainly not politically, if Sevastopol, with the harbor for the Russian fleet, became a NATO harbor. It was impossible. I know people from the military say "No, no way." It's impossible. Would the Chinese take San Diego in the United States? Of course not. It goes without saying that such things don't happen.

So, what is lacking in the West is just a little bit of realism. How powers, how superpowers think, and about red lines of superpowers. Because we have an idea in the West about the new liberal world order. It sounds very nice when you're sitting in an office in Washington. It sounds very beautiful and easy, but to go out and make this liberal world order, it's not that simple. And you cannot do it like, certainly not do it like the way they did it in Ukraine.

Michelle Rasmussen: Regime change?

Jens Jørgen Nielsen: Yes, regime change.

%%The Importance of Cultural Exchanges

Michelle Rasmussen: I have two other questions. The last questions. The Russian-Danish Dialogue organization that you are a leader of, and the Schiller Institute in Denmark, together with the China Cultural Center in Copenhagen, were co-sponsors of three very successful Musical Dialogue of Cultures Concerts, with musicians from Russia, China, and many other countries. You are actually an associate professor in cultural differences. How do you see that? How would an increase in cultural exchange improve the situation?

Jens Jørgen Nielsen: Well, it cannot but improve, because we have very little, as I also told you. So, I'm actually also very, very happy with this cooperation, because I think it's

very enjoyable, these musical events, they are very, very enjoyable and very interesting, also for many Danish people, because when you have the language of music, it is better than the language of weapons, if I can put it that way, of course. But I also think that when we meet each other, when we listen to each other's music, and share culture in terms of films, literature, paintings, whatever, I think it's also, well, it's a natural thing, first of all, and it's unnatural not to have it.

We do not have it, because maybe some people want it that way, if people want us to be in a kind of tense situation. They would not like to have it, because I think without this kind of, it's just a small thing, of course, but without these cultural exchanges, well, you will be very, very bad off. We will have a world which is much, much worse, I think, and we should learn to enjoy the cultural expressions of other people.

We should learn to accept them, also, we should learn to also cooperate and also find ways—. We are different. But, also, we have a lot of things in common, and the things we have in common are very important not to forget, that even with Russians, and even the Chinese, also all other peoples, we have a lot in common, that is very important to bear in mind that we should never forget. Basically, we have the basic values we have in common, even though if you are Hindu, a Confucian, a Russian Orthodox, we have a lot of things in common.

And when you have such kind of encounters like in cultural affairs, in music, I think that you become aware of it, because suddenly it's much easier to understand people, if you listen to their music. Maybe you need to listen a few times, but it becomes very, very interesting. You become curious about instruments, ways of singing, and whatever it is. So, I hope the corona situation will allow us, also, to make some more concerts. I think it should be, because they're also very

popular in Denmark.

Michelle Rasmussen: Yes. As Schiller wrote, it's through beauty that we arrive at political freedom. We can also say it's through beauty that we can arrive at peace.

Jens Jørgen Nielsen: Yes, yes.

%%The Role of Schiller Institute

Michelle Rasmussen: The Schiller Institute and Helga Zepp-LaRouche, its founder and international President, are leading an international campaign to prevent World War III, for peace through economic development, and a dialogue amongst cultures. How do you see the role of the Schiller Institute?

Jens Jørgen Nielsen: Well, I know it. We have been cooperating. I think your basic calls, appeals for global development, I think it's very, very interesting, and I share the basic point of view. I think maybe it's a little difficult. The devil is in the details, but basically, I think what you are thinking about, when I talk about the Silk Road, when I talk about these Chinese programs, Belt and Road programs, I see much more successful development that we have seen, say, in Africa and European countries developing, because I have seen how many western-dominated development programs have been distorting developments in Africa and other parts of the world. They distort development.

I'm not uncritical to China, but, of course, I can see very positive perspectives in the Belt and Road program. I can see really, really good perspectives, because just look at the railroads in China, for instance, at their fast trains. It's much bigger than anywhere else in the world. I think there are some perspectives, really, which I think attract, first and foremost, people in Asia.

But I think, eventually, also, people in Europe, because I also think that this model is becoming more and more—it's also

beginning in the eastern part. Some countries of Eastern Europe are becoming interested. So, I think it's very interesting. Your points of your points of view. I think they're very relevant, also because I think we are in a dead-end alley in the West, what we are in right now, so people anyway are looking for new perspectives.

And what you come up with, I think, is very, very interesting, certainly. What it may be in the future is difficult to say because things are difficult.

But the basic things that you think about, and what I have heard about the Schiller Institute, also because I also think that you stress the importance of tolerance. You stress the importance of a multicultural society, that we should not change each other. We should cooperate on the basis of mutual interests, not changing each other. And as I have told you, this is what I see as one of the real, real big problems in the western mind, the western way of thinking, that we should decide what should happen in the world as if we still think we are colonial powers, like we have been for some one hundred years. But these times are over. There are new times ahead, and we should find new ways of thinking. We should find new perspectives.

And I think it goes for the West, that we can't go on living like this. We can't go on thinking like this, because it will either be war, or it'll be dead end alleys, and there'll be conflicts everywhere.

You can look at things as a person from the West. I think it's sad to look at Afghanistan, Iraq, Libya, and those countries, Syria to some extent also, where the West has tried to make some kind of regime change or decide what happens. They're not successful. I think it's obvious for all. And we need some new way of thinking. And what the Schiller Institute has come up with is very, very interesting in this perspective, I think.

Michelle Rasmussen: Actually, when you speak about not changing other people, one of our biggest points is that we actually have to challenge ourselves to change ourselves. To really strive for developing our creative potential and to make a contribution that will have, potentially, international implications.

Jens Jørgen Nielsen: Yes. Definitely

Michelle Rasmussen: The Schiller Institute is on full mobilization during the next couple of weeks to try to get the United States and NATO to negotiate seriously. And Helga Zepp-LaRouche has called on the U.S. and NATO to sign these treaties that Russia has proposed, and to pursue other avenues of preventing nuclear war. So, we hope that you, our viewers, will also do everything that you can, including circulating this video.

Is there anything else you would like to say to our viewers before we end, Jens Jørgen?

Jens Jørgen Nielsen: No. I think we have talked a lot now. Only I think what you said about bringing the U.S. and Russia to the negotiation table, it's obvious. I think that it should be, for any prudent, clear-thinking person in the West, it should be obvious that this is the only right thing to do. So of course, we support it 100%.

Michelle Rasmussen: Okay. Thank you so much, Jens Jørgen Nielsen

Jens Jørgen Nielsen: I thank you.

Putin og Xi tager tyren ved hornene

Den 15. december (EIRNS) – Den russiske præsident, Vladimir Putin, og den kinesiske præsident, Xi Jinping, afholdt det som svarede til et hastetopmøde i dag i en videokonference. Topmødet, offentliggjort for kun to dage siden, tog fat om to forskellige slags »atomkrige«, som de to lande trues med gennem det krigsgale og bankerotte britisk-amerikanske finansetablisement:

1) Opfordringen den 7. december fra senator Roger Wicker (republikaner fra Mississippi) om at overveje militære angreb baseret på »førstebrugen af atomvåben« (»first-use nuclear action«), og bruge krisen omkring Ukraine som retfærdiggørelsen. Wicker er den næsthøjst rangerende - republikaner i Senatets Komité for væbnet Tjeneste. På trods af den storm af protester, fra venstre og højre side af det politiske spektrum, som hans udtalelse udløste, har senatoren stadig ikke trukket sin hovedløse provokation tilbage. Samtidig fortsætter NATO sin østlige udvidelse, samt at væbne Ukraine og andre nationer der ligger helt op til Ruslands grænse – en udvidelse, som ifølge Ruslands advarsler, krydser en rød streg og vil føre til et svar fra russisk side.

2. Gentagne opfordringer til at aktivere den »atomare - valgmulighed« i finansiel krigsførelse mod Rusland – at smide dem ud af det globale finansielle betalingssystem, SWIFT. Dette ville svare til en finansiel belejring af Rusland for at forsøge at sulte dem til at underkaste sig, som dette i øjeblikket gøres mod Afghanistan. Den amerikanske viceudenrigsminister, Victoria Nuland, arkitekten af det nazistiske kup i Ukraine i 2014, opfordrede blot forrige uge til denne »atomare valgmulighed«, og udenrigsminister Tony Blinken truede offentligt med dette lige efter topmødet

mellem Biden og Putin den 7. december. Lignende trusler blev udtrykt af præsident Biden selv umiddelbart før sit møde med Putin i juni 2021.

Hvad diskuterede Putin og Xi i dag, efter pressens kameraer var blevet slukket? De gennemgik naturligvis krigsfaren og deres fælles forpligtelse i at hjælpe med at styrke hinandens sikkerhed i lyset af truslerne omkring Ukraine og Taiwan. Dertil giver den offentlige gennemgang, leveret af Kreml-rådgiveren, Yuri Ushakov, yderligere indsigt: »Særlig opmærksomhed blev givet af de to ledere på nødvendigheden af at intensivere anstrengelserne for at skabe en uafhængig, finansiel infrastruktur for at muliggøre handelsoperationer mellem Rusland og Kina. Det vil sige at skabe en infrastruktur, som ikke kan påvirkes af tredje lande.«

Betyder dette, at Rusland og Kina snart vil meddele, at de er i færd med at træde ud af dollarsystemet og afkoble deres økonomier fra Vesten? Sandsynligvis ikke. Betyder det, at de har forberedt defensive tiltag for at kunne håndtere en finansiel »atomar valgmulighed«, igangsat mod dem? Sandsynligvis.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at hvis Rusland og Kina tvinges til at vedtage storstilede modforanstaltninger imod SWIFT-systemet, da kunne dette meget vel være dråben, der fik hele det transatlantiske finanssystems bære til at flyde over. Heldigvis eksisterer potentialet i forbindelse Kinas Bælte- og Vejinitiativ til at overtage dettes rolle, og at erstatte nutidens malthusianske afindustrialiserings- og affolkningspolitik med et nyt system, fokuseret på højteknologisk, fysisk-økonomisk vækst.

Tag et skridt tilbage og overvej Putins nylige diplomatiske initiativer – den samme Putin, som Lyndon LaRouche ofte beskrev som et »strategisk geni«, der ikke burde undervurderes. Putin sørgede for at flankere sit kritiske

topmøde den 7. december med præsident Biden: inden dette, med et topmøde den 6. december i New Delhi med Indiens premierminister Modi, og efter dette, med dagens hastetopmøde med præsident Xi. Et andet emne, diskuteret mellem Putin og Xi, ifølge Ushakov, var intentionen om at afholde et topmøde mellem Rusland, Indien og Kina i den nærmeste fremtid.

Og USA? Præsident Biden, sammen med kredse, der måske kunne beskrives som »realisterne« i Washington, virker tilbøjelige til at søge en forhandlet løsning til krisen omkring Rusland og Ukraine. Men hans politiske paladsgarde – Blinken, Sullivan, Nuland, m.fl. – er ikke, og indtil videre er de de dominerende skikkelser i Washington. Ej heller er ejerne af det vestlige, spekulative finanssystem i forhandlingsstemning – det er ikke en mulighed for dem. Deres system er i gang med at bryde sammen, og deres eneste håb er at gennemtvinge en overgang til en fascistisk, malthusiansk verdensorden.

For at Amerika skal kunne overleve og blomstre, må det vedtage retningen, længe foreslået af Lyndon LaRouche, der etablerer en firemagts-alliance med magten til at indlede et Nyt Paradigme i global udvikling – en alliance blandt USA, Rusland, Kina og Indien, som handler på vegne af hele menneskeheden.

Billede: www.kremlin.ru

Operation Ibn Sina: Det

afgørende våben i den nuværende »krig om idéer«

Den 14. december (EIRNS) – De hurtige forandringer i den internationale, strategiske situation kræver, at vi retter vores opmærksomhed på at besvare dette afgørende spørgsmål: Hvordan kan idéer, såsom interventionen fra Komitéen for modsætningernes Sammenfald i verdens sundhedskrise, samt »Operation Ibn Sina«, et militært og strategisk, såvel som filosofisk, alternativ til den dødbringende geopolitik i Sydvestasien, omdanne den nuværende, tydeligvis fejlslagne liste af »troværdige politiske valgmuligheder« for at sikre, ikke blot fortsat menneskelig overlevelse, men sågar en økonomisk velstand uden sidestykke? Med andre ord, er det sandt, at en idé, under visse betingelser, som repræsenterer et dybere, uset, højere »poetisk« princip, kan blive til en virksomhedsfuld politik, måske budt velkommen af store dele, eller sågar hele menneskeheden, således at ufuldkomne personer og ledere »selv imens de benægter og afsværger, alligevel formås til at tjene den magt, som sidder på tronen af deres egne sjæle«?

Tre udviklinger i de sidste 48 timer antyder muligheden for en stor, dybdegående og vedvarende forandring. Disse udviklinger viser også, at dem, der handler fra den kreative fornufts »højere domæne«, ikke blot er klogere, men kan udmanøvrere dem, der ikke gør dette.

Ét: Det russiske afslag, støttet af nationerne, Indien og Kina, hver med »én milliard plus« individer, af FN's sikkerhedsråds resolution, som erklærer, at »klimaforandringer er en global sikkerhedstrussel«. Dette går imod det geopolitiske fremstød, der har været under opsejling i årevis for at sætte sloganet »klimaforandringer« i stedet for »ressourceknaphed« – det tidligere argument, der kan findes i dokumenter som »Det nationale Sikkerhedsstudie 200:

Konsekvenser af verdensomspændende befolkningsvækst for USA's sikkerhed og oversøiske Interesser« (»National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests«). [I studiet stod der, at befolkningsvækst i udviklingslande var en trussel mod USA's nationale sikkerhed, fordi disse lande dermed ville bruge deres egne, vigtigste naturressourcer, som USA havde brug for – *red.*] Disse tre nationer, som repræsenterer 40% af verdens befolkning, forsvarede dem der var for svage, for nedtrådte eller opdelte til at forsvare sig selv.

Rusland og Kina i særdeleshed er klare over, at rapporten, »Den verdensomspændende trusselsvurdering udarbejdet af det amerikanske efterretningssamfund fra 2019«, blev skrevet efter sabotagen af det panel, som skulle have været ledt, efter Præsident Trumps anmodning, af fysikeren, William Happer, som fik en plads i Det nationale Sikkerhedsråd. Panelet havde til hensigt at undersøge den falske, (såkaldt) videnskabelige fortælling om "forbindelsen" mellem CO₂-udledninger og global opvarmning. Trump afviste - Trusselsvurderingen fra 2017, som oprindeligt havde påstået det samme, og han bragte Happer ind i administrationen i 2018. Men før Happers komité overhovedet kunne nå at mødes, blev den saboteret – sandsynligvis fra CIA's side, ifølge én kilde – og gennemgangen blev aldrig foretaget.

Rapporten fra 2019 konkluderede, at klimaforandringer er menneskeskabte og en betydelig trussel mod den nationale - sikkerhed. På side 23 står der: »Global miljømæssig og økologisk nedbrydning, såvel som klimaforandringer, vil højst sandsynligt fremskynde konkurrencen om ressourcer, økonomisk nød og social utilfredshed gennem 2019 og derudover... Aftagende arktisk havis kunne forøge konkurrence – særligt med Rusland og Kina – i adgangen til søruter og naturlige ressourcer«. På side 24, en side senere, under titlen, »Regionale trusler: Kina og Rusland«, står der: »Kina og Rusland vil give

udfordringer for USA og deres allierede indenfor en bred vifte af økonomi, politik, kontraspionage, militær og diplomati. Vi forventer, at de vil samarbejde for at modvirke amerikanske mål, og drage fordel af den stigende tvivl om den liberale, demokratiske model i nogle områder.« Det er det, som rent faktisk blev udmanøvreret af Rusland, Kina og, på en anderledes måde, Indien, gennem deres ageren i FN i mandags.

To: Det atlantiske Råd (Atlantic Council) udgav i mandags et åbent brev til Præsident Biden under overskriften: »Afghanistan er ved at bryde sammen. Her er hvad USA bør gøre ved det«. Det var underskrevet af 13 amerikanske diplomater og militært personel, inklusive Ryan Crocker, James Cunningham, James Dobbins, David Petraeus og andre. Det indeholder følgende afsnit:

»Udover fødevarer og medicin, har Afghanistan brug for en stabil valuta og et fungerende banksystem for at undgå et omsiggribende sammenbrud af økonomien og regeringen. - Sundhedshjælpere, lærere og andre uundværlige arbejdere har brug for at blive betalt, hvis statens mest grundlæggende funktioner skal bevares. Almindelige afghanere fortjener adgang til deres egne penge, nu indefrosset i banker, som er bange for amerikanske og internationale sanktioner, samt det mulige sammenbrud af det afghanske finanssystem.«

Lyder positivt, ikke sandt? Dernæst: »diskussioner er undervejs i Washington og andre steder for at *udforske forskellige måder for at stabilisere den afghanske valuta og at undgå kollapset af banksystemet, uden at forsyne Taliban med ekstra ressourcer, som kunne bruges til ildesindede formål*. Gode idéer til hvordan dette kan gøres er til stede, herunder forslag fra forhenværende ambassadører, USAID-direktører og embedsmænd fra Verdensbanken, blandt andre. *Eftersom et hvilket som helst tiltag i denne retning vil være kontroversielt, og intet kontrolsystem er perfekt, - kræver det mod at handle*«.

Når som helst man hører sætningen »mod til at handle« fra disse kredse, som »handler« overalt i verden, hele tiden, ofte i dit navn og uden din tilladelse, vær påpasselig og fortsæt med forsigtighed. Dem der har læst bogen: »*En økonomisk lejemorders bekendelser*« (»*Confessions of An Economic Hit-Man*«), af John Perkins, kan genkende tankegangen her. Der er rent faktisk intet om nødvendigheden af at stabilisere den afghanske nation her – men der er, på den anden side, en anden vigtig, bevægende faktor. »Jo længere beslutninger udskydes, desto sværere vil det blive at forhindre den overhængende humanitære katastrofe i landet og døden for mange afghanere« – dødsfald, hvis skyld vil ligge hos USA, NATO og dem der har afvist »Operation Ibn Sina«, eller noget som helst reelt nødsamarbejde med nationerne i området. Operation Ibn Sina er et sådant samarbejde, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, og involverer Pakistan, USA, Kina og Rusland, såvel som Usbekistan og alle nationerne rundt om Afghanistan. Sådant et samarbejde, særligt i lyset af Putin-Biden-diskussionerne om spændingerne, der finder sted på grænsen mellem Ukraine og Rusland, både den russiske og amerikanske militære erfaring i Afghanistan og muligheden for et samarbejde mellem »modsætningerne« i det gode formåls tjeneste, samt medlemmer af andre religiøse overbevisninger, særligt til juletid, burde forfølges så meget desto mere. Operation Ibn Sina, så »usandsynlig« som den måske virker, er en krigsvindende strategi mod de reelle fjender – »fattigdom, sult, sygdom og krigen selv«.

Tre: Bevismateriale, nøje sammenstillet i Danmark og Norge, med hensyn til coronavirussets omikron-variant, viser, at selv dem der har fået to vaccinstik har en meget høj smitterate [Danmarks myndigheder har igangsat en stor indsats for et tredje vaccine-boosterstik, hvilket de håber vil være meget effektivt, som et britisk studie viste – *red.*]. Dette rejser det åbenlyse spørgsmål: Hvad hvis omikron var ligeså dødelig som deltaviruset, hvilket den virker til ikke at være? Hvad ville vi gøre ved det? Selv uden dette, hvad er der ved at ske

med hospitalsvæsenerne verden over, som er ved at blive oversvømmet af omikrontilfælde – og muligvis, hvert eneste dag det skulle være, en endnu mere dødbringende variant? Opråbet fra Dr. Jocelyn Elders til en global dialog og konference for at katalysere en verdensøkonomisk nødplatform, hvor upraktisk det end måtte lyde, er »sejrens hvælving« hvorunder verdens svageste og stærkeste, rigeste og fattigste, må mødes, hvis det skal lykkes at overleve.

Lyndon LaRouche sagde følgende i december 1985: »I en sand republik, er sande borgere personligt ansvarlige overfor Skaberen, for virkeliggørelsen af denne republik; for virkeliggørelsen af det almene vel, da det påvirker alle personer i denne republik; for virkeliggørelsen, således, af hvert personligt liv i denne republik, samt virkeliggørelsen af denne republiks rolle i verden; for menneskehedens almene vel som helhed og hver eneste individuel personlighed, nutidig og fremtidig, af menneskeheden som en helhed. Den individuelle borger af en republik er personligt ansvarlig overfor Skaberen i den grad, at det individ enten har evnen til at påvirke tingenes gang, eller kan udvikle den nødvendige evne til at påvirke tingenes gang.« Måske benægter og afsværges vi, men vi kan også tjene fornuftens og skønhedens højere magt, hvilket, hvis vi er heldige, »selv i vores trods«, vil side og råde på tronen af vore egne sjæle.

Billede: Aga Khan Foundation: Sandra Calligaro

**POLITISK ORIENTERING den 15.
december 2021:**

Kun samarbejde kan besejre pandemien og forhindre atomkrig

Se også 2. del: 3 min.

Med formand Tom Gillesberg

2. del: 3 min.

lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/12/tg151221.mp3>

At skabe en mulighed ud af katastrofen: Tilblivelsen af en katalysator for et nyt paradigme

(2. december (EIRNS) – Rusland og Kina er flankeret mod vest og øst af truslen for militærkonflikt gennem brændpunkterne, Ukraine og Taiwan. Varslingerne om et angiveligt forestående angreb på Ukraine fra Rusland, bruges af NATO's ledere som undskyldning til at presse på for at tropper og våben bliver stationeret i Ukraine. Præsident Putin har gjort det klart, at dette fuldstændigt ville overskride en rød linje for Rusland. Og udtalelsen tidligere i denne uge fra den forhenværende

japanske premierminister, Shinze Abe, at Japan og USA ville forsvare Taiwan militært i tilfælde af en invasion fra det kinesiske fastland, blev mødt med yderst stærke fordømmelser fra Folkerepublikken Kina.

I tirsdags forklarede Putin truslen, som hans land står over for: »Den russiske Føderation har også visse bange anelser, hvad angår de storstilede militærøvelser, afholdt nær dets grænser, , herunder dem som ikke var planlagte, såsom de nylige øvelser i Sortehavet, hvor strategiske bombefly, der er kendt for at bære præcisions- og sågar atomvåben, fløj indenfor 20 km fra vores grænse.« Med NATO's udvidelse mod Rusland i løbet af de sidste 20 år, inklusive placeringen af angivelige missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien – udstyr som også er i stand til at affyre Tomahawk- og andre missiler – advarede Putin, at der er en absolut rød linje fra truslen af missiler fra Ukraine. »Jeg vil gentage det endnu engang, at spørgsmålet omhandler den mulige opstilling på Ukraines territorium af missilsystemer med en flyvetid på 7-10 minutter til Moskva, eller 5 minutter i tilfældet af hypersoniske systemer...«

»Så, hvad skal vi gøre? Vi ville blive nødt til at skabe lignende systemer, som kan bruges mod dem, der truer os... [V]i har afholdt succesfulde testninger, og tidligt næste år vil vi gøre et nyt sø-affyret, hypersonisk missil med en tophastighed på 9 mach klar til brug. Flyvetiden for dem, der udsteder ordrer, vil også være 5 minutter.«

»Hvorfor gør vi dette?« spurgte Putin. »Skabelsen af sådanne trusler er en rød linje for os.«

Udenrigsminister Sergej
Lavrov fortalte udenrigsministrenes OSCE-møde i Stockholm, at NATO's involvering i Ruslands umiddelbare nærområde (vigtigst af alt Ukraine) ville »have de mest alvorlige konsekvenser og vil tvinge [Moskva] til at svare igen«. Det væbnede konflikts monster er vendt tilbage indenfor Europas grænser.

Kinas viceudenrigsminister, Hua Chunying, påmindede Japan: »Gennem dets koloniale herredømme over Taiwan for et halvt århundrede siden, begik Japan talrige forbrydelser, for hvilket det bærer et alvorligt, historisk ansvar overfor det kinesiske folk. Ingen bør undervurdere det kinesiske folks stærke viljestyrke, beslutsomhed og de evner de har for at garantere nationens suverænitet og territoriale integritet. Dem, som vover at forfølge en gammel vej med militarisme og udfordre vores grundlag, vil være på kollisionskurs med det kinesiske folk!«

Og det er ikke blot krig! Det ideologiske foretagende, som søger at bruge truslen om en militær konfrontation for at destabilisere udvikling, og kontrollere væksten og suveræniteten af nationer, der er uafhængige af den angloamerikanske slimede skimmelsvamp, er den samme magt, der fremmer den åbenlyse malthusianske dagsorden bag Den store Nulstilling. En pandemi løber amok i det meste af verden uden vacciner til rådighed i tilstrækkelige mængder til at dække behovet og efterspørgslen i de mindre udviklede lande. Men i stedet for at løse dette problem, og udvikle en dybdegående sundhedsinfrastruktur, fortælles verden at den må mobilisere ti eller endog hundreder af milliarder af dollars i investeringer for at forhindre relativt små forandringer i klimaet. Dette umenneskelige paradigme må erstattes omgående med et nyt paradigme for vækst og udvikling.

Selve den dødelige corona-pandemi skaber en mulighed. Ved at kaste lys over vores ekstreme mangel på beredskab, både imod nyfremkommende virusser og i form af sundhedsinfrastruktur samlet set, viser det behovet for et moderne, avanceret sundhedsvæsen for alle mennesker, som en motor for at skabe infrastrukturel, industriel og kulturel udvikling, samt uddannelse, i sin helhed.

Deltag med Schiller Instituttet denne lørdag i en

diskussion om, hvordan den fulde udvikling af sundhedsinfrastruktur kan tjene som en motor for at feje den umenneskelige malthusianisme og geopolitik til side, og erstatte dem med en tilgang, der er i overensstemmelse med hvert individs værdighed.

Billede: chess-Pixabay, FelixMittermeier

POLITISK ORIENTERING den 19. november 2021: Er Sputnik chok kommet? USA og Kina taler sammen, og EU anerkender kernekraft som grøn energi

Med formand Tom Gillesberg.

Emner:

Schiller Instituttets internationale videokonference

Vil vesten samarbejde med Rusland og Kina om verdens problemer?

Giv vesten en fremtid, ikke blot en nulstilling og afskaffelsen af det moderne industrisamfund.

Biden-Xi Jinping online-topmøde

Diplomatiske initiativer vedrørende Hviderusland-Polen

COP 26: Modstand mod at afskaffe fossile brændstoffer.
Udviklingslandene vil have økonomisk udvikling

Mere energi? Byg kernekraftværker og øg fusionskraftsforskning

Fhv. diplomat Friis Arne Petersen: Europa skal tilslutte sig
Bælte- og Vejinitiativet og lære infrastrukturøkonomi fra Kina

COVID-19

Vores bedste råd til den danske og andre regeringer:
Lyt til Schiller Instituttet og Lyndon LaRouche – vi har
løsningerne

Resumé & videoerne: Schiller Instituttets internationale videokonference den 13.-14. november: En ny mørk middelalder eller fred gennem udvikling

Can a Strategic Crisis Between the Major Powers Be Avoided? –
Panel 1 from Schiller Institute on Vimeo.

The Science of Physical Economy – Panel 2 from Schiller Institute on Vimeo.

There Are Not Limits to Growth in the Universe from Schiller Institute on Vimeo.

The Beauty of True Human Culture – Panel 4 from Schiller Institute on Vimeo.

Schiller Instituttets Konference: En ny mørk tidsalder eller fred gennem udvikling

14. november (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale konference, afholdt den 13.-14. november med titlen: »Alle menneskeheden moralske ressourcer skal samles: Menneskeheden må være den udødelige art!«, begyndte meget passende med sopranen Lisa Bryces opførelse af Johannes Brahms' lied, *Von ewiger Liebe* (»Af evig kærlighed«). Aldrig før har der været et øjeblik i historien, hvor selve civilisationens eksistens har været så truet, hvor kreativitetens og kærlighedens magt, de kvaliteter som adskiller mennesket fra dyret, så tydeligt påkrævet af verdens borgere for at sikre, at menneskeheden overlever for at bevare denne særlige art, skabt i Guds billede (»Imago viva Dei«).

Lyndon LaRouche sagde følgende i et videoklip fra en tale i

Tyskland, givet den 2. juli 2011, og som blev vist på konferencen: »Hvad er der i os, som ikke findes i andre levende arter vi kender til? Som måske, på en eller anden måde, mirakuløst, kunne udstikke en skæbne for vores menneskerace, som vi ikke ser i nogen anden levende art? Navnet på den specifikke kvalitet, som vi erkender i den menneskelige art, der ikke eksisterer i nogen anden kendt, levende art? Der er en kreativ kvalitet, som er absolut unik for menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis man ikke forstår kreativitet, så har man ingen billet til at overleve endnu! Fordi kreativitet vil ikke redde dig, medmindre du gør brug af den. Alt du skal gøre er at vedtage en -politik for nulvækst, en politik med nul teknologisk vækst: Jeg kan garantere dig for, at din udryddelse vil komme, leveret til tiden! Jeg ved ikke hvornår den tid er, men det er snart, i den geologiske og galaktiske tids målestok.«

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident, begyndte sin tale med et »tankeeksperiment«, hvor hun bemærkede: »Det ville faktisk være ganske enkelt at løse næsten hvert eneste af de mange problemer vi konfronteres med hver dag, hvis størstedelen af de europæiske nationers regeringer, og muligvis sågar den amerikanske administration, ville sige: 'Okay, vi tog fejl. Vi bliver nødt til at forandre vores tankegang. Vi begik en masse fejl'«. Hun henviste til nogle af de fejltagelser: at overgive finanssystemet til spekulation, at forsømme udvidelse af infrastruktur og landbrug, at føre krig for krigens skyld, alt imens man forvandlede Rusland og Kina til fjender frem for venner, at privatisere sundhedsvæsenet, at fremme det grimme og perverse som "underholdning" og fremme falsk videnskab om klimaet.

Men, fortsatte hun, sandsynligheden for sådan en ærlig beskrivelse af vores fejltagelser er ikke særlig stor, »fordi Vestens etablissement indtil videre, til trods for den ene politiske fejltagelse efter den anden, har vist nul evne til at erkende og tilstå deres fejl og vedtage

de passende korrektioner. Som konsekvens er det mere sandsynligt, at hele det transatlantiske system er ved at disintegrere.«

Men, udtalte Zepp-LaRouche, »[v]i i Vesten kunne muligvis også genvinde vores integritet og moralske værdighed, som vi har brug for, for at komme ud af denne krise. Lad os huske alle de store tænkere og filosoffer fra vores traditioner for i fællesskab at tilslutte os denne indsats.« Ved at deltage sammen med Kina i det største infrastruktur- og udviklingsprojekt i historien, Bælte- og Vejinitiativet, sagde hun, kan vi skabe et nyt paradigme for menneskeheden.

Hun afsluttede som følger: »Det er derfor en udfordring for alle seriøse videnskabsfolk, rundt om i verden, at undersøge hvorfor Lyndon LaRouche var så fuldstændig præcis i forudsigelsen af timingen og karakteren af den nuværende, verdensomspændende, finansielle, monetære og økonomiske sammenbrudskrise, samt hans fysiske økonomiske metode, hvis vi ønsker at udvikle vores planet til at være beboelig for alle mennesker, også for dem der lever i fremtiden. I denne ånd, lad os agere med den antagelse, at vi er den enestående, kreative art i universet, at vi ikke blot er jordboere, men potentielt set en udødelig art i universet. Mange tak.«

Første panel: »Kan en strategisk krise mellem stormagterne undgås?«

En anden taler på det først panel var fr. Chen Xiaohan, stedfortrædende general-sekretær for Det kinesiske folks forening for fred og Nedrustning, tog fat på spørgsmålet: »Relationer blandt de store nationer og global udvikling«. Hun forklarede: »Hele verden er gået ind i en periode med turbulens og forandring«, men fortsatte: »Den nye situation frembringer nye muligheder, ligeså vel som udfordringer«. Imens hun opfordrede alle nationer, særligt

stormagterne, til at arbejde sammen for udviklingen af alle nationer, italesatte hun også forskellige synspunkter om »demokrati«, i Vesten såvel som i Kina. Hun sagde: »Som Præsident Xi har understreget, er demokrati ikke en udsmykning, eller en fremvisning, men for at løse problemer, som folk bliver nødt til at løse. Demokrati er alle befolkningers rettighed, ikke et monopol af få lande. Om et land er demokratisk eller ej, burde afgøres af dets egen befolkning, ikke gennem at pege fingre af få udenforstående; burde bedømmes af det internationale samfund, ikke af et selvhøjtideligt fåtal... Det er udemokratisk at bedømme verdens farverige politiske systemer med en enkelt målestok og undersøge menneskehedens farverige politiske civilisationer med ensfarvede øjne.« Fr. Chen beskrev befolkningens deltagelse på alle niveauer i lokale, regionale og nationale politiske diskussioner og i udvælgelsen af lederskabet.

Hun betonedede det »Globale Udviklingsperspektiv«, foreslået af Præsident Xi Jinping ved den Generelle Debat af det 76. møde i FN's generalforsamling, »som opfordrede til overholdelse af begrebet om at vægte udvikling først og mennesker først«, og »et mere lige og afbalanceret globalt partnerskab, for at give en ny impuls til udviklingslande for at fremskynde udvikling«.

To førende repræsentanter fra Rusland adresserede den uhyrlige spænding mellem USA og Rusland, og tilskyndede til nødtiltag for at undgå krig gennem samarbejde. Ambassadør Anna Evstigneeva, den permanente, stedfortrædende repræsentant for den Russiske Føderations mission ved FN, talte om situationen i Afghanistan, hvor den hastige tilbagetrækning af USA's tropper efterlod alle, herunder også Taliban, ude af stand til at håndtere de sammenstyrtede strukturer efter 20 års krig. Hvis Afghanistan tillades at »falde ned i afgrunden«, kunne det bringe hele regionen med sig. Hun

foreslog, at den »udvidede trojka«, som består af et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Pakistan, må tage skridtet til at frigøre pengene, som tilhører den afghanske befolkning, gøre en ende på sanktionerne og samarbejde for at genoprejse økonomien.

Dr. Andrey Kortunov, administrerende direktør for Det russiske råd for internationale Anliggender (RIAC), stillede spørgsmålet: »Findes der en vej frem til et forbedret forhold mellem USA og Rusland?« Imens han mådeholdent talte om de yderst store provokationer fra USA's og NATO's styrker, som finder sted langs Ruslands grænser, rejste Kortunov spørgsmålet om Friedrich Schillers åndelige arv, som en poet og filosof, og opfordrede os alle til at leve i vores århundrede, uden at blive dets kreatur, samt Schillers advarsel om at give folk hvad de har brug for, frem for det de ønsker. De små skridt hen mod samarbejde med Biden-administrationen – indenfor våbenkontrol, i forhindringen af spredning af masseødelæggelsesvåben og indenfor cyberangreb – er vigtige, sagde han, men der har ikke været noget gennembrud, ingen forandring til det bedre. Ingen ny begyndelse er mulig, eftersom USA fortsætter med at anklage Rusland for mange ting, som ikke har noget sandfærdigt grundlag. De næste få måneder er kritiske, men han forudser ingen dramatisk forandring indtil 2024, når der kunne komme et »generationsskifte« i Det hvide Hus og i Kongressen. Overlevelsen af denne krise kræver en erkendelse af en »Global Fællesnævner«.

Oberst Richard H. Black (tidl.), tidligere senator i staten Virginia og tidligere Chef for Hærens afdeling for Kriminalret, Kontoret for Auditør ved Pentagon, talte angående spørgsmålet: »Amerikansk-kinesiske relationer: Potentialiet for undgåelse af krig og Samarbejde«. Han gennemgik genåbningen af Kina efter Præsident Nixons besøg i 1972, og den store fordel af

Kinas opstigning for både USA, Kina og resten verden, og advarede imod det voksende anti-Kina-hysteri. Provokationerne omkring Taiwan truer med at underminere verdensfreden, sagde han, ligesom dette er tilfældet for de vilde løgne om uighurerne, hvor al-Qaeda-relaterede terrorister blandt uighurerne blev overvundet, hovedsageligt gennem et enormt uddannelsesprogram for unge uighurer i midlertidige interneringslejre, samt den økonomiske udvikling af regionen.

Dr. George Koo, formand for Burlingame-stiftelsen og en ledende fortaler for det amerikansk-kinesiske samfund, fortsatte denne tanke: »Vores verdens fortsatte beståen afhænger af om USA og Kina kan enes«. Han gennemgik de mange angreb på Kina, en efter en, og viste hvordan de både er falske og selvhævdende, men også er meget farlige. FBI's angreb på kinesiske videnskabsfolk, som arbejder i USA, er et eksempel på at skyde os selv i foden. Han hævdede, at Kina helt sikkert vil overgå USA økonomisk, såvel som i videnskab og teknologi, meget snart, men at USA's egeninteresse, frem for at begrænse eller sågar at konkurrere, er at tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet.

Den tidligere NSA-analytiker, Kirk Wiebe, gennemgik arbejdet han foretog sig i samarbejde med Bill Binney, i at afsløre Russiagate-svindelnnummeret, »at historien om at Rusland hackede den Demokratiske nationale Komité på ingen måde kunne bekræftes af bevismateriale«. Han sagde, at hvis Julian Assange og Edward Snowden var blevet tilladt at tale til den amerikanske befolkning, ville krigene for regimeskifte ikke være blevet støttet af befolkningen.

Andet panel: Videnskaben om Fysiske Økonomi:

Dette panel begyndte med en opførelse af en del af

Mendelssohns oratorium, *Elias*, med bassen Kevin Thompson, akkompagneret af Dura Jun. Hovedtalen blev givet af *EIR's* økonomiske medredaktør, Paul Gallagher, som belyste den tilsigtede skabelse af den nu omsiggribende hyperinflation ved hjælp af Lyndon LaRouches Typiske Kollapsfunktion («trippelkurven») til at påvise den enorme pengetrykning, særligt efter 2008, efterfulgt af den famøse konference i Jackson Hole i 2019, hvor Mark Carney og BlackRock-gruppen bekendtgjorde »regimeskiftet« i det vestlige finanssystem. Den forandring blev formelt godkendt ved COP26 i Glasgow denne måned, hvor den samme gruppe skabte et vestligt bankkartel for at overtage kontrollen over suveræne regeringer for at være i stand til at diktere kreditpolitikken indenfor energi, industri og landbrug til fordel for en ny grøn boble, i håbet om at redde det kollapsende vestlige banksystem i blot lidt længere tid, imens gælden bliver udslettet gennem en kæmpe devaluering af dollaren. Gallagher påviste den inflation på 11%, som førte til sammenbruddet i 2008, efterfulgt af nær ingen inflation indtil 2019, og nu en pludselig stigning på 30% siden 2019, med 125% fra juli til oktober. Denne fascistiske politik vil slå fejl, ligesom den fra nazisternes finansminister, Hjalmar Schacht, og kun indførelsen af Glass/Steagall-loven kan forhindre en disintegration af det vestlige finanssystem.

Et afsnit om Afghanistan efterfulgte, begyndende med Pino Arlaachi, der, som FN's ansvarlige for narkotikabekæmpelse fra 2000-2001, forhandlede succesfuldt med Taliban for at udslette næsten al valmueproduktion. USA's politik i dag, sagde han, synes at være at udsulte befolkningen for at kunne opnå et regimeskifte – en forbrydelse mod menneskeheden ifølge international lovgivning.

Amna Malik, præsidenten for Centret for pakistanske og internationale Relationer (COPAIR), fordømte den humanitære

katastrofe, som udfolder sig i Afghanistan og krævede handling, herunder en »donorkonference« for at skaffe de nødvendige finansielle midler. Hun henviste til den »udvidede trojka« med USA, Rusland, Kina og Pakistan, som mødes i Islamabad den 11. november, og opfordrede dem til at vedtage fælles nødtiltag.

Dr. Shah Mehrabi, på nuværende tidspunkt en professor i USA, men også et medlem i guvernørernes bestyrelse i Afghanistans centralbank (siden 2002) og formand for dets tilsyns komité, betonedede, at situationen i sit land allerede var ved at falde fra hinanden længe inden tilbagetrækningen af USA's styrker den 15. august og Talibans overtagelse. Den fuldkomne afskæring fra al bistand, som havde båret 60% af økonomien i løbet af USA's og NATO's besættelse, tvinger økonomien hen imod »fuldt stop«. Han opfordrede til et omgående samarbejde med Taliban og bemærkede, at Taliban ikke havde gjort noget forsøg på at overtage de pengemidler, som er blevet i centralbanken – rent faktisk har de indsamlet 50 millioner dollars fra korrupsion i de tidligere regeringsmedlemmers hjem og overdraget dem til centralbanken, hvilket modbeviser USA's påstand om, at de ikke kan stole på Taliban, og derfor ikke frigiver det afghanske folks penge.

Iliad Alexander Terra, stifter og præsident af Rådet om globale Relationer, sagde, at nogle afghanere er så desperate, at de sælger deres børn for at få mad. Han henviste til det faktum, at Afghanistan har været i krig i de sidste 40 år, men at ødelæggelsen af den tidligere blomstrende region går tilbage til »Det store Spil« (»The Great Game«) mellem det Britiske Imperium og det Russiske Imperium i det 19. århundrede. Han opfordrede det internationale samfund og de afghanske borgere i udlandet til at arbejde sammen med Schiller Instituttet for at mobilisere de nødvendige kræfter for at redde landet.

Dennis Small, *EIR's* redaktør for Sydamerika, præsenterede den

enorme vækst i narkotikaproduktion og -misbrug under »A/S Narkotika«, bankkartellet, som har kontrolleret den internationale narkotikahandel i løbet af det sidste årti. Marihuana er det stof, hvoraf der er den største mængde og pengeindtjening i dag på grund af legaliseringen i de fleste amerikanske stater. Både Afghanistan og Haiti står nu på randen til et komplet sammenbrud på grund af A/S Narkotikas magt, hvor banker, som ikke blot »tillader« dette, men driver det og forhindrer den hårdt krævede assistance nødvendig for at stoppe det. Han viste, at en økonomisk udviklingspolitik, der skaber arbejdspladser til ungdommen, er det eneste som kan gøre det muligt at slå ned på de bander som kontrollerer Haiti, samt andre nationer verden over.

Mange andre talere talte om Haitis krise, kampen mod fattigdom og kampen for at oprette et moderne sundhedssystem i hvert land. Udskrivningen af alle præsentationerne og diskussionen vil være tilgængelig i den *EIR*-udgave, som udkommer den 26. november. Hele videoen af panelet kan ses her:

https://vimeo.com/644513050?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Tredje panel: »Der er ingen grænser for vækst i Universet«

Panelet åbnede med en opførelse af Beethovens sang, »Abendlied unter'm gestirnten Himmel« (»Aftensang under Stjernehimlen«), af John Sigerson, akkompagneret af Margaret Greenspan.

Hovedtalen fra en leder af LaRouche-Organisationen, Jason Ross, påviste hvordan den vanvittige »Grønne New Deal« og anti-udviklings-politikken ikke kommer fra den tankeløse »venstrefløj« og hjernevaskede børn, som råber op på gaderne, men fra det højeste niveau i oligarkiet, der overgiver den økonomiske politik til det globale bankkartel for at gennemtvinge dets malthusianske

ødelæggelse af menneskeracen. Han forklarede, at LaRouche længe har sammenlignet dette grønne folkemord med historien om Prometheus, som blev tortureret af de olympiske guder for sin »forbrydelse« – at give ildens magt til menneskeheden.

Dr. Augustinus Berkhout, emeritus professor i geofysik ved Delfts teknologiske Universitet og et medlem af Hollands kongelige akademi for kunst og Videnskab, præsenterede sit stærke »Budskab til de unge mennesker ved COP26«. [<https://clintel.org/message-to-the-young-people-present-at-cop26/>] Han henviste til de »stinkende rige« oligarker, der samledes i Glasgow, og som fortalte de unge, at deres fædre og oldefædre havde forårsaget en katastrofe ved at opdage nye principper indenfor videnskaben, som havde forøget befolkningsantallet og samtidig skabt en højere levestandard, og løj om at det ødelagde planeten og ødelagde deres fremtid. Han præsenterede syv punkter under overskriften: »Kære unge, vær venlig at vågne op«, herunder fakta om, at CO2 er et stort gode for planeten og for menneskeheden, imens det nærmest ikke har nogen indflydelse på klimaet, og at klimaet og miljøet er to forskellige fænomener. Han påpegede, at videnskaben selv er i en krise, som et resultat af dette bedrageri, der udbredes i vores skoler og i medierne.

Prof. Sergey Pulinets fra Rumforskningsinstituttet i Moskva og Det russiske Videnskabsakademi, talte om »Forudsigelser af jordskælv ved videnskabens Grænseområder«, og omtalte både gennembruddene i rumbaserede teknikker for forudsigelse af jordskælv, samt grunden til at »etablissementets« seismologer insisterer på, at forudsigelse af jordskælv er umuligt.

Prof. Carl Otto Weiss, direktør og professor (tidl.) for Det tyske hovedinstitut for Meteorologi i Braunschweig i Tyskland, afslørede de gentagne »forudsigelser« om, at verden ville blive tilintetgjort på et sådant eller hint

tidspunkt, som aldrig fandt sted. Han gennemgik menneskehedens historie fra stenalderen til bronzealderen, jernalderen, jæger- og samlerparadigmet til dampmaskinen til forbrændingsmotoren til kernekraft og før eller senere fusionskraft, og viste hvordan hver opdagelse af en ny teknologi omdefinerede de ressourcer, som var værdifulde for menneskeheden – dvs., at der ikke findes sådan noget som »begrænsede ressourcer«.

Dr. Kelvin Kemm, en atomfysiker og tidligere formand for Det sydafrikanske selskab for Atomenergi, præsenterede et »Post Mortem for COP26: Afslut øko-kolonialismen gennem Klimasandhed«. Han sagde, at energi er hver økonomis leveblod, og at den gentagede bemærkning, at »videnskabsmænd siger at CO2 forårsager global opvarmning«, ikke kommer fra videnskabsfolk, men fra medierne og bankerne og politikerne, som ønsker at man tror på løggen. Han bemærkede, at drivhusgasserne, der opvarmede planeten, har gjort livet på Jorden muligt, men at CO2 grundlæggende set ikke har noget med det at gøre. Faktisk er det åbenlyst, fra et videnskabeligt standpunkt, at varmere klimaer, forårsaget gennem variationer i solcykluserne, samt galaktiske variationer, tenderer til at forårsage CO2-forøgninger, ikke omvendt.

Mike Thompson, er meteorolog, som nu er statssenator i Kansas og formand for Senatets komité for Virksomheder, sagde: »Hold op med at gøre videnskaben til et våben«. Han sagde, at Al Gore i 1997 indbød meteorologer til Det Hvide Hus, ham selv inkluderet, for at udbrede sin løgn om CO2. De fleste af dem slugte det, men det gjorde han ikke, og han har undersøgt og bekendtgjort sandheden om Milankovitch-cykluserne og klimaet lige siden.

Prof. Franco Battaglia, professor for fysisk kemi ved Universitet i Modena i Italien og et medlem af Iværksætterkomitéen for underskriftsindsamlingen om menneskeskabt global opvarmning i juni 2019, viste, at

nobelprisvinderen, som "beviste" at global opvarmning er forårsaget af menneskehedens handlinger, havde brugt beviseligt falske computermødelles. Dette blev bevist ved at teste mødellesne for deres evne til at "forudse" tidligere klimaforandringer, såsom den varme periode under Romerriget eller Den lille Istid, og mødellesne slog fuldstændig fejl. Affald ind, affald ud. Se hele panelet her: https://vimeo.com/645740574?embedded=true&source=vimeo_logo&owner=88023605

Fjerde panel: »Skønheden ved en sand, menneskelig kultur«

Det fjerde panel begyndte med en opførelse af spiritualen, »He's got the whole world in his Hands«, arrangeret af Moses Hogan, sunget af alten Linda Childs, og akkompagneret af Dura Jun. Dette blev efterfulgt af en opførelse af den sidste sats, Agnus Dei, fra Beethovens storslåede Missa Solemnis, opført af Schiller Instituttets kor fra New York City. Messen blev opført i løbet af pandemi-nedlukningen, så hver sanger optog deres del alene, og disse blev sammensat til én samlet opførelse. Den sidste del, Dona nobis Pacem – giv os fred – var et passende, sidste musikalsk bidrag til denne historiske konference.

Jacques Cheminade, præsidenten for det LaRouche-allierede Solidarité et Progrés i Frankrig, åbnede panelet med en påvisning af den vestlige kulturs forfald, ved at fremvise computerspil og fjernsynets forherligelse af hensynsløs dræben, ekstrem vold og seksuelle perversiteter, og henviste til Game of Thrones (lovprist af Dronning Elisabeth) og det sydkoreanske computerspil, Squid. Han drog en forbindelse mellem dette og H.G. Wells' rolle i at fremme universel fascisme efter 1. verdenskrig, som skabte kulturel pessimisme. Cheminade modstillede dette med den kulturelle optimisme, som er i samklang med menneskets sande natur.

Prof. Zaher Wahab, en professor emeritus for uddannelse og tidligere rådgiver til den afghanske minister for videregående uddannelse, tog den universelle krise op, som hans adopterede nation, USA, konfronteres med, samt ødelæggelsen af hans hjemland, Afghanistan. Efter at have ankommet til USA for at tage sin videregående uddannelse for 50 år siden, udtrykte han sin rædsel og afsky af hvordan landet er faldet fra hinanden, og den »højest irrationelle og anti-videnskabelige« ideologi, som nu overskygger nationen, herunder sågar truslen om en atomkrig.

Tre lærere, fra USA, Kina og Tyskland, italesatte spørgsmålet om forfaldet af Vestens uddannelsessystem, og modstillede dette til uddannelsessystemet i Kina. Denise Rainey, en pensioneret lærer og rektor i Rochester i New York, som har tilbragt tid i Kina i et udvekslingsprogram om uddannelse, gav en lidenskabelig beskrivelse af optimismen, entusiasmen og disciplinen i uddannelsen i Kina, herunder familiens nære deltagelse i deres børns skolegang, set i modsætning til den demoraliserede, fordummede uddannelsessituation i USA.

Xu Wang, dekan for Boaos Institut for kultur og Kreativitet i Kina, talte om »Den æstetiske uddannelse i Kina«, og beskrev et projekt for 6-10-årige elever, som havde til opgave at konstruere skoler ud fra deres egen forståelse af, hvad uddannelsens rolle er. Nogle byggede fysiske strukturer og andre computerskabte strukturer, og konkurrencen involverede hundredvis af elever, som arbejdede i hold, med utrolige resultater til følge .

Prof. Ole Doering, PhD, en tysk sinolog og filosof, som er lærer, både i Tyskland og i Kina, beskrev de oplyste og entusiastiske elever i Kina, og gennemgik deres filosofiske tradition helt tilbage til Konfucius, Mencius og det 12. århundredes geni, Zhu Xi, som udlagde det universelle eksaminationssystem, der indeholdt filosofi, videnskab, poesi og musik, og var de kvalificerende krav for politisk

lederskab. Han sammenlignede idéerne fra Konfucius og Schiller, som værende de rødder, som vi må gendanne for at undslippe nutidens forfald indenfor kultur og uddannelse.

Diane Sare, som ledte panelet, tog også spørgsmålet om den moralske transformation op, som fandt sted under boykotten af busserne i Montgomery i 1955, og hvordan dette forandrede borgerne og ungdommen gennem deres deltagelse i handlinger baseret på moralske sandheder. Hun foreslog et »ungdomskorps« for nutidens ungdomsgeneration, der kan bidrage med den nødforsyning, som sundhedssektoren har brug for i USA og rundt om i verden, som værende en opløftende, moralsk oplevelse for at ændre retningen væk kulturelt forfald.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med en appel til amerikanere om at lære noget om andre store kulturer, og henviste til Lyndon LaRouches mange artikler i 1960'erne, som advarede om at »rock-narkotika-sex«-modkulturen ville ødelægge befolkningens kognitive evner. Som vi ser i dag, har det liberale opråb, »alt er tilladt«, opnået præcist dette. Vi må skabe en renæssance, der bygger på det bedste fra hver kultur i menneskehedens historie, som beskæftiger sig med menneskets forhold til universet, naturloven og det skønne. Hun opfordrede til støtte for sit begreb om »Ibn-Sina-projektet« i Afghanistan og for menneskeheden til at opløfte alle kulturer til det kreatives og skønnes niveau.

**Forhenværende dansk diplomat,
Friis Arne Petersen,**

opfordrer Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet og lære om infrastrukturøkonomi fra Kina

There is an English version below.

København, 10. november (EIRNS) – Den tidligere danske ambassadør Friis Arne Petersen holdt en yderst vigtig tale i går, hvor han opfordrede Europa til at slutte sig til Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), og udfordrede Europa og USA til at lære fra Kina, hvordan man skaber økonomisk vækst ved hjælp af investeringer i storstilet, højteknologisk infrastruktur. Hans konklusion var, at vi bliver nødt til at forstå infrastrukturens rolle i at skabe økonomisk vækst. Hvis vi sørger for vandforsyning, energi og transport, så vil der være vækst, fordi mennesker er kreative.

Friis Arne Petersen var dansk ambassadør til USA, Kina og Tyskland (5 år i hvert land fra 2005 til 2020), såvel som tidligere direktør for det danske udenrigsministerium. Før dette var han direktør for udenrigsministeriets russiske og østeuropæiske afdeling. Han er også økonom.

Konferencen »Geoøkonomi eller Geopolitik«, som både fandt sted fysisk og blev live-streamet, blev afholdt på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), den førende udenrigspolitiske tænketank som er tilknyttet det danske udenrigsministerium. Den kan ses på engelsk ovenover eller her: <http://www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics>

En repræsentant for Schiller Instituttet

uddelte konferenceindbydelser til alle deltagere og stillede to spørgsmål (ved 1 time 54 minutter). Se nedenfor.

Først forklarede Lars Erslev Andersen, en DIIS-forsker, Halford Mackinders idé om britisk geopolitik og det eurasiske kerneland (11:50 minutter inde). Han stillede spørgsmålet, hvad det betyder for Europa, at Kina investerer i det centralasiatiske kerneland – er det geopolitik eller geoøkonomi?

Her er højdepunkterne fra Friis Arne Petersens tale, som havde titlen »Er Bælte- og Vej-Initiativet geoøkonomi eller geopolitik?« (begynder 30 minutter inde).

Lær af Kina: Vi koncentrerer os ikke nok om, hvordan Kina skabte deres succesfulde økonomiske udvikling. Hvorfor er infrastruktur så vigtigt for Kina, både indenfor og udenfor landets grænser?

Finansiell udvikling: Kineserne var utilfredse med Den internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken, så de oprettede Den asiatiske infrastruktur- og Investeringsbank (AIIB). Til trods for opposition fra USA, efter at Storbritannien tilsluttede sig, og dernæst Frankrig og Tyskland, ringede Friis Arne Petersen til København og sagde, at vi bliver nødt til at varetage nationale interesser og tilslutte os.

Infrastruktur for en forenet nation: Udfordringen for Kina var ikke blot ulighed, men nationens samhørighed. Det vestlige Kina måtte udvikles. Det har også en global indvirkning. De opbyggede industrierne for at forsyne infrastrukturen med goder. De forsøgte at udvikle de bedste, billigste teknologier og i deres målrettethed forårsagede de en overproduktion, hvilket BRI hjælper dem af med.

Manglen på strategiske visioner indenfor infrastruktur i USA og Europa: Han kritiserede USA's program med kvantitative lempelser, siden Obama og

fremefter, for ikke at investere i de nyeste transportteknologier ligesom Kina, der byggede et højhastighedstognet på tusindvis af kilometer. Han henviste til Los Angeles' forældede havn og transportinfrastruktur som den medvirkende årsag til den nuværende forsyningskrise.

Europa: Friis Arne Petersen fortalte en historie om den tid, da SF's formand, transportminister Pia Olsen Dyhr, mødtes med den kinesiske transportminister, imens Friis Arne Petersen var ambassadør. Den kinesiske minister spurgte hende om den nyligt forhandlede (meget uambitiøse) danske togfond og bemærkede, »Tja, det er en begyndelse, men vi eksperimenterer allerede med tog, der kan køre 500 km/t«. De skaber forskningsbaseret innovation. Den danske ambassade i Kina begyndte gradvist at forstå transportøkonomi. Tyskland var et negativt eksempel ved at nægte at hjælpe Danmark med at bygge Femern Bælt-forbindelsen (mellem Danmark og Tyskland).

Tilbagevisningen af beskyldningen om gældsdiplomati: Friis Arne Petersen citerede en rapport fra forskere fra Johns Hopkins University og Harvard Business School, »Kinesiske banker er villige til at omstrukturere betingelserne for de eksisterende lån, og har faktisk aldrig beslaglagt et andet lands aktiver, mindst af alt havnen i Hambantota [i Sri Lanka]«. Han sagde også, at landene langs BRI har en større gæld til vestlige kreditorer, end til Kina. (Den tredje taler ved begivenheden, DIIS-forsker Yang Jiang, satte også spørgsmålstegn ved beskyldningen om gældsdiplomati.)

Den tredje tale, »Centralasien: Konkurrencen om Kernelandet«, givet af Yang Jiang, omhandlede forskellige asiatiske landes, samt Tyrkiets, investeringer i Centralasien.

Spørgerunden: Efter at have identificeret sig selv, takkede en repræsentant for Schiller Institutet, Michelle Rasmussen, Friis Arne Petersen for hans vigtige tale og sagde,

at Schiller Instituttet har kørt en kampagne for at Danmark, Europa og USA tilslutter sig BRI, frem for at betragte det som en trussel. Hun henviste til sin uddeling af flyveblade og sagde, at videokonferencen denne uge vil besvare nogle af disse spørgsmål.

Hun stillede to relaterede spørgsmål. Det første var, hvordan vi kan få USA og Europa til at holde op med at betragte Kina, og særligt BRI, som en trussel, og i stedet se fordelene ved et økonomisk samarbejde. Vores motto er Fred gennem økonomisk udvikling, fordi fortsættelsen af at betragte Kina og Rusland som trusler, og forfølgelsen af en konfrontationspolitik, fører til faren for krig.

Det andet spørgsmål var, hvad han mente om at integrere Afghanistan med BRI – kineserne er beredte på at gøre dette. Ville det ikke være vigtigt for USA og Europa – særligt de lande der var engagerede i krigen – at håndtere denne skrækkelige økonomiske krise i Afghanistan gennem et samarbejde med Kina?

Friis Arne Petersen svarede, at der er for mange opdelinger, snak om rivalisering eller de mange usikkerheder, som findes i forbindelse med Asiens fremgang. På samme tid som der er en vækst i den vestlige handel med Asien, for eksempel USA's køb af mange kinesiske produkter nu efter pandemien, er vi fuldstændig besat af ideen om politisk konfrontation og systemiske udfordringer.

Jeg betragter verdensordenen gennem økonomi. Fremskridtet i retningen af FN's udviklingsmål, takket være Asiens økonomiske præstation, giver mig en optimisme mht., at disse alarmister og folk, som ønsker at politisere og se farer og militære modstandere overalt, vil tabe. Vi bliver nødt til at betragte vores nationers samlede interesser.

På den ene side har Kina, med sine 14 nabolande, en større strategisk udfordring end USA, men Kina ser altid disse

nabolande som muligheder, ligesom det som BRI for eksempel kunne opnå i Afghanistan. USA og Vesten har en meget klar interesse i at Afghanistans naboer, som for eksempel Kina, Pakistan og Indien, forsøger at tage vare på deres region, fordi de muligvis kan gøre dette bedre, end vi gjorde det i løbet af de sidste 20 år.

English:

COPENHAGEN, Nov. 10 (EIRNS) – Former Danish ambassador Friis Arne Petersen gave an extremely important speech yesterday calling for Europe to join the Belt and Road Initiative, and challenging Europe and the U.S. to learn from China how to generate economic development through large scale, high-technology infrastructure investment. His conclusion was we have to understand the role of infrastructure in growth economics. If we ensure water, power and transportation, there will be growth, because humans are creative.

Friis Arne Petersen was the Danish ambassador to the U.S., China and Germany (5 years in each country from 2005-2020), as well as the former director of the Danish Foreign Ministry, and, before that, director for the Foreign Ministry's Russia/Eastern Europe division. He is also an economist.

The event, "Goeconomics or geopolitics," both on-site and streamed, was held at the Danish Institute for International Studies (DIIS), the leading foreign policy think tank, affiliated with the Danish Foreign Ministry. See it, in English, [here](http://www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics). (www.diis.dk/en/event/geoeconomics-or-geopolitics)

A Schiller Institute representative distributed conference invitations to all attendees, and asked two questions (at 1 hour 54 minutes), see below.

First, Lars Erslev Andersen, a DIIS researcher, explained

Halford Macinder's idea of British geopolitics and the Eurasian heartland (at 11:50 minutes). He posed the question, what does it mean for Europe, that China is investing in the Central Asian heartland, is it geopolitics or geoeconomics?

Here are highlights from Friis Arne Petersen's speech, entitled, "Is the Belt and Road Initiative geoeconomics or geopolitics?," (at 30 minutes).

Learn from China: We are not concentrating enough on how China created their successful economic development. Why is infrastructure so important for China, both inside and outside the country?

Financing development: The Chinese were dissatisfied with the IMF and World Bank, so they created the AIIB. Despite opposition from the U.S., after the UK joined, then France and Germany, Friis Arne Petersen called Copenhagen and said that we have to take care of our national interest and join.

Infrastructure for a unified nation: The challenge for China was not just inequality, but the cohesion of the nation. Western China had to be developed. It also has global impact. They simultaneously built up the industries to provide the products for the infrastructure, trying to develop the best, cheapest technologies, and in their zeal, causing overproduction, which the BRI helps alleviate.

Lack of strategic infrastructure vision in the U.S. and Europe: The U.S.: He attacked the U.S. stimulus programs from Obama onwards, for not investing in the newest transportation technologies, like China, which built thousands of miles of high-speed rail. He referenced the Los Angeles port's antiquated harbor and transportation infrastructure as the contributing cause for the current bottleneck.

Europe: Friis Arne Petersen told an anecdote about the time SF's chairman Pia Olsen Dyhr met with the Chinese transportation minister while Friis Arne Petersen was

ambassador. The Chinese minister asked her about the newly negotiated (very unambitious) Danish train plan, and he replied, "Well, that's a beginning, but we are experimenting with trains that can run 5-600 miles per hour." The Danish Embassy in China gradually started to understand transportation economics. Germany was a negative example for refusing to help Denmark build the Fehmarnbelt tunnel (between Denmark and Germany).

Debunking the debt diplomacy accusation: Friis Arne Petersen cited a report from researchers from Johns Hopkins University and Harvard Business School, "Chinese banks are willing to restructure the terms of existing loans and have never actually seized an asset from any country, much less the port of Hambantota [Sri Lanka]." He also said that BRI countries owe much more to Western lenders, than China. (The third speaker at the event, DIIS researcher Yang Jiang, also challenged the debt diplomacy accusation.)

The third speech was "Central Asia: competing for the Heartland," about investment in Central Asia by different Asian countries and Turkey by Yang Jiang.

Q&A: After identification, Schiller Institute organizer Michelle Rasmussen thanked Friis Arne Petersen for his important speech, and said that the Schiller Institute has been campaigning for Denmark, Europe, and the U.S. to join the BRI, instead of looking at it as a threat. She referenced her leaflet distribution, and said that our video conference this weekend will answer some of these questions.

She posed two related questions. One is, how can we get the U.S. and Europe to stop looking at China, and specifically the BRI, as a threat, and to see the advantages of economic cooperation? Our slogan is peace through development, because if we continue to regard China and Russia as threats, and pursue a confrontation policy, we are threatened with war.

The other question is what you think about integrating Afghanistan into the BRI – the Chinese are ready to do that. Wouldn't it be important for the U.S. and Europe, especially the countries in the war, to deal with this terrible economic crisis in Afghanistan, through cooperating with China?

Friis Arne Petersen said that there are too many division lines, talk of rivalry, or the many uncertainties that lie in the advance of Asia. At the same time that there is an increase of western trade with Asia, for example, the U.S. buying so many Chinese products now after the pandemic, we are totally obsessive about political confrontation, and systemic challenges.

I approach the world order through economy. The progress towards the UN development goals due to the economic performance of Asia makes me optimistic that these alarmists, and people who want to politicize and see danger and military adversaries everywhere, will lose. We have to look at the total interests of our nations.

On the one hand, China, with its 14 neighboring countries, is more strategically challenged than the U.S., but China always sees the neighboring countries as opportunities, like what the BRI will do in Afghanistan. The U.S. and the West have a very clear interest in having Afghanistan's neighbors, like China, Pakistan and India, try to manage their region, because they, possibly, can do that better than we did during the last 20 years.

POLITISK ORIENTERING den 1.

november 2021:

**Lad ikke klimahysteri dræbe
de fattiges ret til et godt
og værdigt liv.**

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/11/tg-1.11.21-cut.mp3>

Udtalelse fra Den kinesiske Ambassade til Schiller Institutets Afghanistan seminar den 11. oktober 2021

Som en tæt nabo til Afghanistan har Kina altid respekteret dets suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet; holdt sig til ikke-indblanding i dets indre anliggender og ført en venlig politik over for alle afghanere. Vi håber, at Taleban vil opbygge en bredt funderet og inkluderende politisk struktur, føre en moderat og forsigtig indenrigs- og udenrigspolitik, beskytte kvinders og børns rettigheder,

resolut bekæmpe terrorgrupper og udvikle venskabelige og samarbejdsrelationer med sine naboer og andre lande. Vi håber inderligt, at Afghanistan kan finde en udviklingsvej, der passer til landets nationale forhold. For at imødekomme det afghanske folks umiddelbare behov har Kina meddelt, at landet vil levere forsyninger til en værdi af 200 millioner RMB til Afghanistan, inklusive 3 millioner doser af COVID-19-vacciner. Når sikkerheden og andre forhold tillader det, er Kina villig til at hjælpe Afghanistan med at bygge projekter, der vil hjælpe med at forbedre levevilkårene, og vil gøre sit bedste for at støtte Afghanistan i dets fredelige genopbygning og økonomiske udvikling.

Vi opfordrer det internationale samfund til at spille en konstruktiv rolle i Afghanistans fredelige genopbygning på grundlaget af respekt for Afghanistans suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet, respekt for det afghanske folks vilje og overholdelse af det af afghansk ledede og afghansk tilegnede princip. Vi har brug for mere dialog og for at give flere råd til den nye myndighed i Afghanistan uden nogen fordomme eller forudfattede idéer, og vi bør ikke skabe vanskeligheder for dem. Humanitær bistand er yderst presserende. Økonomiske sanktioner må stoppe. Ensidige sanktioner eller restriktioner mod Afghanistan bør ophæves. Landets valutareserver er nationale aktiver, der ikke bør bruges som et forhandlingskort til at lægge politisk pres på Afghanistan.

Den bratte forandring i Afghanistan minder os endnu engang om, at militær intervention og magtpolitik ikke har folkelig opbakning, og at udenlandske modeller og den såkaldte demokratiske transformation ikke er holdbare. Hvad relevante lande har gjort i Afghanistan i løbet af de sidste 20 år, er endt i fiasko. De bør seriøst reflektere over det og rette fejl rettidigt, i stedet for at gå væk fra problemerne forårsaget af deres egen ageren, og overlade dem til Afghanistan og andre lande i regionen. Når alt kommer til alt,

bærer de det uomgængelige politiske, sikkerhedsmæssige, økonomiske og humanitære ansvar for Afghanistan, og er mere forpligtet end andre lande til at hjælpe Afghanistan med at opretholde stabilitet, forhindre kaos og begive sig ud på vejen til fred og genopbygning. De bør oprigtigt honorere deres forpligtelse til det afghanske folk og tage konkrete skridt for at deltage i det internationale samfunds bistandsindsats i Afghanistan.

**CLINTEL/Schiller Institute –
Et vågneopkald: Faren for
menneskeheden er ikke
klimaet,
men tolerance over for en
bedragerisk politik, der
bruger klima til at ødelægge
os!**

The following statement was jointly issued by Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute, and Guus Berkhout, emeritus professor of geophysics and co-founder of CLINTEL (Climate Intelligence).

PDF of this statement

We have bitter debates about just about everything: green energy, pandemic measures, political ideologies, tax policies,

the refugee crisis, rising rents, erosion of fundamental rights, pension plans, government bureaucracies, the generation gap, women's rights, etc. But what we fail to see is the big picture: namely, that we in the West are ruled by an increasingly powerful political establishment that is in the process of destroying everything we have built since World War II!

All the symptoms of a collapsing system are right before our eyes, if we care to see them: an economic system in which the balance between cost and benefit is totally out of balance, an accelerating hyperinflation that devours our earnings, a good healthcare system that only the rich can afford, an education system that teaches neither excellence nor moral values, an out-of-control woke culture that turns people against each other, a disastrous geopolitical confrontation policy against alleged rivals—and the list could go on and on!

All these manifestations of crisis have a common cause: We in the West are living under the dictatorship of a financial oligarchy, for which the common good is nonexistent, and whose sole interest is to maximize its own privileges. An oligarchy that needs “endless wars” to generate income for its military-industrial complex, and promotes the production and distribution of mind-destroying drugs, both illegal and legalized, the latter because the financial system would have collapsed long ago without the input of laundered drug money. And given that this system is now hopelessly bankrupt, the entire economic and financial system is now supposed to be converted to so-called green technologies in a final great coup—the Great Reset. Under the pretext of climate protection, the motto for this conversion is “Shifting the Trillions.” And it's happening now!

The policies of the Green Deal (EU) and the Green New Deal (USA) mean that banks restrict their loans to investments in green technologies, and have long since subjected companies to an increasingly strangulating system of requirements such as

taxonomy, the Supply Chain law, etc. At the same time, there is a method to the high energy prices: pushing prices above the pain threshold in monetary terms is supposed to manipulate the population into learning how to get along without meat consumption, heating, decent housing, travel, etc. This goes hand in hand with an image of man that sees every human being as a parasite polluting nature. While we know that CO₂ is essential to all life on Earth, the green policy trumpets: "The less CO₂ footprints left behind, the better."

The truth is, this is old wine in new bottles. It is exactly the same austerity policy of Hjalmar Schacht, Germany's Reichsbank president and economics minister just before World War II. This is cannibalization of the labor force. Whoever thinks this comparison is exaggerated, should watch the film *Hunger Ward* about Yemen, featuring the World Food Program's David Beasley, or consider the death rate of children in Haiti.

What does Klaus Schwab say about this in his book *Stakeholder Capitalism*? He complains that African countries like Ethiopia successfully fought extreme poverty (p.154):

"It reveals the central conundrum of the combat against climate change. The same force that helps people escape from poverty and lead a decent life is the one that is destroying the livability of our planet for future generations. The emissions that lead to climate change are not just the result of a selfish generation of industrialists or Western baby boomers. They are the consequence of the human desire to create a better future for himself."

Here it is in black and white. According to this logic, increasing the death rate by increasing poverty is the best thing that can happen to the climate! Life does not matter to the elites of Schwab.

If we want to escape the looming catastrophe, we must rebuild

society completely on very different principles. This is our positive message, being a message of a hopeful future with prosperity for all:

1. Human life is inviolable. Man is the only species endowed with creative reason, which distinguishes him from all other living beings. This creative capability enables him to continually discover new principles of the physical universe, which is called scientific progress. The fact that the human mind, through an immaterial idea, is able to discover these principles, which then have an effect in the material universe in the form of technological progress, proves that there is a correspondence between the lawfulness of the human mind and the laws of the physical universe.

2. Just as the spatial expanse and anti-entropic evolution of the universe are infinite, so is the intellectual and moral perfectibility of the human mind. Therefore, every additional human being is a new source for further development of the universe and for the solution of problems on Earth, such as overcoming poverty, disease, underdevelopment, and violence. Taking care of each other is key in this ongoing development. It is the combination of creativity and empathy that transcends mere day-to-day exigencies.

3. Scientific and technological progress has a positive effect in that, when applied to the production process, it increases the productivity of the labor force and of industrial and agricultural capacities, which in turn leads to rising living standards and a longer life expectancy for more and more people. A prosperous physical economy is the precondition for the positive development of the common good, providing not only the elites, but all people with quality food, clean water, affordable and modern health care, quality education, modern communications and, above all, cheap and sufficient energy with high energy flux densities. Inherently safe third-generation nuclear energy and the future use of thermonuclear fusion are indispensable for securing mankind's energy supply

for an unlimited time. Unreliable energy systems and increasing energy prices are the mother of inflation. Poverty starts with energy poverty.

4. The purpose of the economy has nothing to do with profit, but with the happiness of people, in the sense meant by Gottfried Wilhelm Leibniz, i.e., that people are able to develop all the inherent potentials they have into a harmonious whole, and thus contribute to the best possible further development of mankind. Or as the wise Solon of Athens said: The purpose of mankind is progress. It is the duty of good government, through its policies, to provide for the happiness of its citizens in this sense, beginning with universal education for all, the goal of which must be to foster beautiful character through education and the development of an ever-increasing number of geniuses. This perspective is in accordance with Vladimir Vernadsky's conviction that the physical universe must inherently evolve in such a way that the share of the noösphere increasingly grows in relation to the biosphere. To be more specific, growth should be two-fold, creativity for the material necessities and empathy for the immaterial needs. Taking care of each other and our natural environment is presented in our slogan: "Prosperity for all," in which all refers not only to us in the here and now, but also to future generations.

5. Man's true destiny is not to remain an earthling. His identity, as the only known species endowed with creative reason, is to explore space, as we did with planet Earth. What space pioneer Krafft Ehrlicke called the "extraterrestrial imperative," or in a certain sense, the new educational effect of space travel on man, requires mankind to truly "grow up," that is, to cast off his irrational impulses, and make creativity his identity, which has so far only been the case for outstanding scientists and artists of classical culture. In this phase of evolution, of love for humanity and love for creation, generated by recognition of the magnificence of the

physical universe, it will have become natural that mankind takes care of all aspects of humanity, the planet, nature, and the universe at large with great care, because the fabricated contradiction between man and nature will have been overcome (new stewardship). Man does not exist in opposition to nature; he is the most advanced part of it. This is what Schiller called freedom in necessity, and is the concept that Beethoven placed above his Grosse Fugue: "Just as rigorous as it is free."

This lofty idea of man and everything he has built, is what is threatened by the Hjalmar Schachts, Klaus Schwabs, the power-hungry political leaders, and the profit-hungry business leaders of the world. This is a wake-up call, addressed to all people, to resist the danger of a new evil. Let us prevent a return to the past, when an evil elite impoverished mankind and told us to be happy with such conditions.

Afskrift, Video, lyd, rapport: Afghanistan seminar: Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling. den 11. oktober 2021 i København

(Denne opdateret video inkluderer udtalelser fra de kinesiske og iranske ambassader i Danmark og Helga Zepp-LaRouche, som begynder 1 time 50 min. ind i videoen.)

(This updated video includes statements from the Chinese and Iranian embassies in Denmark and Helga Zepp-LaRouche at 1 hour 50 min.)

Lydfil af præsentationerne på engelsk (videoen inkluderer diskussionen):

Audio of the presentations in English (The video includes the discussion):

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/10/211011presentations-cut-mp32.mp3>

Afskriftet på engelsk findes nedenunder.

The transcript in English is below.

For English, find the flag below.

Afghanistan: Hvad nu?

Fred gennem økonomisk udvikling

Et seminar/webcast afholdt af Schiller Instituttet i Danmark

af Michelle Rasmussen

Afghanistan: Hvad nu?

Fred gennem økonomisk udvikling

Et seminar/webcast afholdt af Schiller Instituttet i Danmark

Introduktion af Michelle Rasmussen

Schiller Instituttet i Danmark afholdt et succesfuldt, kombineret seminar og webinar under overskriften: "Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling", som fandt sted den 11. oktober 2021 i København. Videoen af begivenheden kan ses

her: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=31793>

Nu, hvor krigen i Afghanistan er forbi, og mange i Vesten er rystede over hændelserne, er vi konfronteret med en enestående mulighed for at forandre en politik baseret på regimeskifte og militære interventioner til en politik for fred gennem økonomisk udvikling. Dette er tilfældet for Afghanistan og også resten af verden. Alle på denne klode kan nu se den massive fiasko af Vestens krige for regimeskifte siden 2001. De har kostet millioner af liv og billioner af dollars.

Dette paradigmeskifte kunne ikke være mere presserende i lyset af den humanitære krise i Afghanistan. En omfattende nødhjælpsindsats er absolut nødvendig, som kræver at den afghanske regerings finansielle midler, nu indefrosset i USA og i andre lande, bliver frigivet, og at det internationale samfund af regeringer og hjælpeorganisationer reagerer.

Men det kræver også en langsigtet indsats i opbygningen af Afghanistans interne infrastruktur og at forbinde landet med Den nye Silkevej (Bælte- og Vejinitiativet), såvel som forbedringen af landets uddannelses- og sundhedssystem. Det er ligeså en gylden mulighed for at opgive geopolitik og at etablere et samarbejde til gensidig fordel mellem USA og Europa på den ene side, og Kina, Rusland og andre nationer på den anden.

Derfor tog Schiller Instituttet i Danmark, med kort varsel, initiativet til at organisere dette seminar/webinar med særlige gæster samlet i København. Diplomater fra Sydvestasien, Nordafrika og Asien, samt medlemmer af Schiller Instituttet deltog i seminaret, der var Schiller Instituttets første fysiske møde siden starten af COVID-19. Yderligere var der deltagere fra Asien, Sydvestasien, Afrika og Europa via en live stream.

[Indbydelsen](#) indeholdt en indsigt i de afgørende spørgsmål på spil nu fra Helga Zepp-LaRouche, stifteren og præsident af det internationale Schiller Institut.

Alle talerne har været aktivt involverede i spørgsmålet om

Afghanistan. De var:

Hussein Askary, Schiller Instituttets Koordinator for Sydvestasien og bestyrelsesmedlem af [Belt and Road Institute in Sweden](#), forfatter af [Geoøkonomiens dagry – Udvidelsen af Bælte og Vej til Afghanistan](#), medforfatter af [Udvidelsen af Den nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk Renæssance](#), og arabisk oversætter af [Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#). Hussein Askary, oprindeligt fra Irak, har for nyligt deltaget i mange webcasts og er blevet interviewet på fjernsynet i forskellige lande.

Hussein Askary beskrev den humanitære nødsituation, som det afghanske folk er konfronteret med, og potentialet for at Schiller Instituttets og Lyndon og Helga LaRouches program for fred gennem økonomisk udvikling kunne blive en realitet for Afghanistan og for verden efter sammenbruddet af det gamle system med vedvarende krige. En vigtig pointe, som han understregede, var, at hvis de vestlige regeringer fortsætter med at indefryse Afghanistans finansielle midler og tilbageholde deres hjælp til genopbygningen af Afghanistan, blot for at bevise at Taliban var ude af stand til at lede nationen, ville det føre til katastrofale resultater. Afghanistan har været et isoleret hul i kortet i midten af den spændende økonomiske udvikling, som Kinas Bælte- og Vejinitiativ har skabt, og nu er det på tide at bringe den udviklingsdynamik til Afghanistan. Han opfordrede Europa og USA til at samarbejde for at opnå det mål.

Prof. Pino Arlacchi, administrerende direktør for FN's Agentur for narkotikabekæmpelse og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002), tidligere EU-rapportør for Afghanistan og i øjeblikket sociologiprofessor ved Skolen for politikvidenskab på Sassari Universitet i Italien ([Prof. Arlacchis hjemmeside](#)). Prof. Arlacchi deltog i to af Schiller Instituttets tidligere webcasts om Afghanistan.

Seminaret havde muligheden for at høre den person, som Helga Zepp-LaRouche har foreslået bliver udpeget til repræsentant for de vestlige lande i Afghanistan. Prof. Arlacchi gav deltagerne en personlig,

insider-beretning om, hvordan han succesfuldt forhandlede med Taliban, hvilket resulterede i tilintetgørelsen af opiumproduktionen i Afghanistan før 2001; hvordan USA og Storbritannien besluttede at gøre en ende på den politik efter krigens påbegyndelse; hvad der nu skal gøres for at tilintetgøre opiumproduktionen; og hvad de vestlige landes rolle overfor Afghanistan burde være nu. Prof. Arlacchi understregede, at Vestens rolle burde begynde med at anerkende den nye regering, og acceptere at de har kontrollen over landet. Hvis de behandles med respekt, som vinderne i konflikten, kan alle vigtige spørgsmål blive forhandlet, begyndende med spørgsmålet om kvinders rettigheder.

H. E. Ahmad Farooq, ambassadør for Pakistan til Kongeriget Danmark siden april 2020. 2013-2016: Rådgiver/stedfortrædende permanent repræsentant for Pakistan ved Den permanente mission for Pakistan til FN-agenturer i Rom. 2010-2013: Rådgiver for Pakistans permanente mission til De forenede Nationer i New York. Medlem af Pakistans Sikkerhedsråd i løbet af Pakistans medlemskab for FN's sikkerhedsråd fra 2012 til 2013. 2018-2020: Generaldirektør indenfor terrorbekæmpelse ved FN og andre multilaterale fora. 2016-2018 og 2008-2010: en FN-direktør indenfor FN's generalforsamling, FN's sikkerhedsråd, terrorbekæmpelse, FN's fredsmissioner og andre politiske og freds- og sikkerhedsspørgsmål.

H. E. ambassadør Farooq talte om det komplekse forhold mellem Pakistan og Afghanistan og beskrev i detaljer, hvordan de sidste 40 års uro i Afghanistan har påvirket Pakistan. I lang tid var det klart, at den amerikanske ledede militære tilgang ville slå fejl. Han sagde, at vi har brug for en geoøkonomisk strategi, og, som Pakistans statsminister, Imran Khan, opfordrede til dette, at udvikle Afghanistan og forbinde det med de omkringliggende lande. H. E. ambassadør Farooq konkluderede med idéer fra Pakistans nationale digter, Muhammad Iqbal, som kaldte Afghanistan for "Asiens hjerte". Iqbal udtalte, at hvis der er fred i Afghanistan, er der fred i Asien, og hvis der er uro i Afghanistan, er der uro i Asien.

Ordstyrer var **Tom Gillesberg**, formand for **Schiller Instituttet i Danmark** og chefen for Executive Intelligence Review i København. Tom

Gillesberg afholder et webcast hver anden uge for Schiller Instituttet i Danmark og er en tidligere parlaments- og byråds kandidat.

Tom Gillesberg kommenterede på den danske deltagelse i krigen for regimeskifte og opfordrede til, at Danmark og andre regeringer i koalitionen burde skifte fra krigsstiftelse til fredsbevaring.

Helga Zepp-LaRouche sendte en meddelelse til seminaret, hvor hun bebudede, at Schiller Instituttet ville have en aktionsdag torsdag den 14. oktober for at stoppe indefrysningen af afghanske finansielle midler og opfordrede andre til at deltage.

Den **kinesiske ambassade i Danmark** sendte en udtalelse til seminaret. Den **afghanske ambassade i Oslo** i Norge indsendte også en udtalelse, og talerne tog nogle af de nævnte spørgsmål op. En diplomat fra **Irans ambassade i Danmark** præsenterede en udtalelse til seminaret om deres anstrengelser for at optage de afghanske flygtninge, hvilket er besværliggjort under de uretfærdige amerikanske sanktioner. Dermed havde seminaret deltagelse af diplomater fra Afghanistan og Afghanistans umiddelbare østlige nabo, Pakistan, den vestlige nabo, Iran, og den nordvestlige nabo Kina.

De to ugers intensive organiseringsproces inkluderede personlige besøg hos 38 ambassader, hvilket resulterede i flere spontane møder, samt henvendelsen til yderligere ambassader og danske politiske og forsvarsrelaterede institutioner. Derudover uddelte Schiller Instituttet i Danmark sin særlige nyhedsorientering om Afghanistan og indbydelsen til seminaret ved en begivenhed, som blev ledt af den danske udviklingsminister, Flemming Møller Mortensen, afholdt i Dansk institut for internationale Studier. Begivenheden var organiseret for at rådgive ministeren om det, som han beskrev som dilemmaet, der involverer Afghanistans akutte humanitære krise, nu efter at Taliban har overtaget magten.

Talere fra seminaret, og dele fra diskussionen kommer også i Executive Intelligence Review. Vi håber at videoen og afskrifterne vil give dig en bedre indsigt i hvad vi må gøre nu, for at lette nøden for

den afghanske befolkning og påbegynde en ny kurs for verdens politiske, strategiske og økonomiske fremtid.

Afskrifter:

Tom Gillesbergs introduktion til Schiller Instituttets Afghanistan-seminar den 11. oktober 2021:

Følgende afskrifter blev udgivet i Executive Intelligence Review den 22. oktober 2021. Vi er igang med at oversætte talerne og udtalelserne til dansk:

Hussein Askarys tale ved Afghanistan seminaret i København:
Gør en ende på kynismen: Imperiets grusomme "store spil" er dødt

Pino Arlaachi: En succesfuld strategi til at udrydde opiumproduktionen i Afghanistan

Udtalelse fra Den kinesiske Ambassade til Schiller Instituttets Afghanistan seminar den 11. oktober 2021

Download (PDF, Unknown)

Invitationen:

Nu, hvor krigen i Afghanistan er forbi, og mange i vesten er rystet over begivenhederne, er der en mulighed for at udskifte den politik, der har været baseret på regimeskifte og militære interventioner, til en politik for fred gennem økonomisk udvikling. Det gælder for Afghanistan og også for resten af verden.

Og det haster, fordi der er en akut humanitær krise i Afghanistan. Der kræves både en stor nødhjælpsindsats, men også en langsigtet indsats for at opbygge Afghanistans infrastruktur i forbindelse med Den nye Silkevej (Bælte- og Vej-Initiativet), og landets uddannelsessystem og sundhedsvæsen.

Det bør være anledning til at forlade geopolitik og etablere et samarbejde mellem USA/Europa og Kina, Rusland og andre nationer.

Læs mere nedenunder.

Vi håber, at du kan deltage i seminaret.

Invitation in English:

The Schiller Institute cordially invites you to attend our seminar:

**Afghanistan: What Now?
Peace through economic development**

Date: Monday, October 11, 2021 Time: 13:00 – 16:00

Place: In the center of Copenhagen

Free admission. Registration necessary (Lunch will not be served.)

A Corona pass is required for the protection of all participants.

For more information and to register, contact:

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 or

Feride Gillesberg: 25 12 50 33 or

si@schillerinstitut.dk

Speakers:

✘ **Hussein Askary:** the Schiller Institute's Southwest Asia Coordinator, board member of the Belt and Road Institute in Sweden, author of Dawn of Geo-Economics – Extending the Belt and Road to Afghanistan, and co-author of Extending the New Silk Road to West Asia and Africa: A Vision of an Economic Renaissance, Arabic translator of The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge, originally from Iraq

✘ **Prof. Pino Arlacchi:** Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention (1997-2002) (who negotiated an almost total elimination of opium production with the Taliban before 2001), and former EU Rapporteur on Afghanistan. Currently professor of Sociology at the School of Political Science of the University of Sassari in Italy. Prof. Pino Arlacchi's homepage.

✘ **H.E. Ahmad Farooq, Ambassador of Pakistan to Kingdom of Denmark:** Ambassador in Denmark since April 2020. 2013-2016: Counsellor/Alternate Permanent Representative of Pakistan at the Permanent Mission of Pakistan to the Rome-based UN Agencies, Rome. 2010-2013: Counsellor Permanent Mission of Pakistan to the United Nations, New York. Member of Pakistan's Security Council team during Pakistan's membership of the UN Security Council from 2012 to 2013. 2018-2020: Director General (Counter Terrorism) dealing with counter terrorism at the United Nations and other multilateral forums. 2016-2018 and 2008-2010: Director United Nations, dealing with UN General Assembly, UN Security Council, Counter Terrorism, UN Peacekeeping and other political and peace and security issues.

Moderator: Tom Gillesberg: Chairman of the Schiller Institute in Denmark, Bureau Chief for Executive Intelligence Review in Copenhagen.

Background:

Helga Zepp-LaRouche, the founder and international chairman of the Schiller Institute stated in a webcast on August 21, just a few days after the Taliban took control of Kabul, "Exactly three weeks ago, we had a seminar here on this [Schiller Institute] channel on the situation in Afghanistan. I compared it in terms of importance to the fall of the [Berlin] Wall in 1989, which was the beginning of the end of the Soviet Union. I said it may not be quite as big as the collapse of the entire Soviet Union, but what is happening in Afghanistan is of the same nature, because it is the end of a system."

The new system has to be defined by a peace through development strategy for Afghanistan and the entire region. On August 17 Helga Zepp-LaRouche said, "It's very good that the war has ended, and I think it is, on the contrary, the real chance to integrate Afghanistan into a regional economic development perspective, which is basically defined by the Belt and Road Initiative of China. There is a very clear agreement of Russia and China to cooperate in dealing with this situation. The interest of the Central Asian republics to make sure there is stability and economic development, there is the possibility to extend the CPEC, the China-Pakistan Economic Corridor, into Afghanistan, into Central Asia, so I think it's a real opportunity. But it does require a complete change in the approach..."

"If the European nations and the United States would understand that this is a unique chance, if they cooperate, rather than fight Russia and China, and their influence in the region, and they join hands in the economic development there – there needs to be a perspective for the reconstruction of Afghanistan in a serious way, as it was not done in the last 20 years, for sure – then this can become a very positive turning point, not only for Afghanistan, but also for the whole world."

Peace through economic development is a policy which the Schiller Institute has been campaigning for since its founding

in 1984, and which the late Lyndon LaRouche's political movement has been advocating since the 1970's, by designing economic development programs for most of the world. Our efforts intensified after the fall of the Berlin Wall and the collapse of the Soviet Union, proposing a policy called the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk Road, later extended to become the World Land-Bridge concept. There is a reflection of some of the key elements of this policy in the Belt and Road Initiative announced by Xi Jinping in 2013.

Now, after 20 years of war, Afghanistan is facing an appalling humanitarian catastrophe. Helga Zepp-La-Rouche wrote in "Can "the West" Learn?: What Afghanistan Needs Now" on September 5: "World Food Program Director David Beasley, who visited Afghanistan last week in August, announced that 18 million Afghans are starving—more than half the population—and 4 million are at risk of starvation next winter without massive help. The WHO fears a medical disaster in view of the scarcely existing health system in the midst of the COVID pandemic, and only around 1 million people are vaccinated so far...."

The necessary economic development emphatically includes building a modern health system, as well as educational expansion, extending the Belt and Road Initiative's infrastructure connectivity projects, industrial development projects, and agricultural programs designed to eliminate opium production."

Mrs. Zepp-LaRouche has proposed that Italian Prof. Pino Arlacchi, Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention (1997-2002), and former EU Rapporteur on Afghanistan, be appointed as coordinator for the western countries' economic development efforts in Afghanistan. He had negotiated an almost total elimination of opium production with the Taliban before 2001, which then was reversed under the ensuing years during the U.S. and NATO military operations. Arlacchi again proposed a plan in 2010, which was thwarted by the EU, Britain, and the United States.

Zepp-LaRouche: “Afghanistan is the one place where the United States and China can begin a form of cooperation that can be a baby step toward strategic cooperation putting humanity’s common goals in the foreground. Ultimately, its realization indicates the only way that the end of mankind in a nuclear Armageddon can be prevented.”

Afghanistan is the test case of whether the West is able to learn from its mistakes, and join with the rest of the world for a peace through economic development policy – the path to a new paradigm for all humanity.

We sincerely hope that you will be able to join us for this crucial discussion.

For more information and to register, contact:

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 or

Feride Gillesberg: 25 12 50 33 or

si@schillerinstitut.dk

Resources:

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.org

Articles:

Nyhedsorientering August 2021: Link: Afghanistan: Hvad nu?: Fred gennem økonomisk udvikling

Hussein Askary: Dawn of Geo-Economics – Extending the Belt and Road to Afghanistan, August 18, 2021.

Helga Zepp-LaRouche: “Can “the West” Learn?: What Afghanistan Needs Now.”, September 5, 2021

Schiller Institute videos:

Afghanistan: A Turning Point in History After the Failed Regime-Change Era, July 31, 2021 (two weeks before the Taliban takeover of Kabul.) Link: Schiller Instituttets Afghanistan-

konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Afghanistan: Opportunity for a new epoch, Interview with Helga Zepp-LaRouche on August 17, 2021, two days after the Taliban took control of Kabul by Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark. Link: Afghanistan: Potentiale for en ny epoke:

Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af Michelle Rasmussen

Tom Gillesberg: POLITISK ORIENTERING EKSTRA den 16. august 2021:

Vil Kabuls fald skabe en ny vestlig politik?

Now, More Urgent Than Ever: Afghanistan—Opportunity for a New Epoch for Mankind, August 21, 2021 Link: Schiller Instituttets Afghanistan opfølgingskonference 21. august 2021:

Tom Gillesberg: POLITISK ORIENTERING den 6. september 2021:
Efter Afghanistan: Kollaps af Vestens vrangforestillinger
kan være begyndelsen på en bedre verden

**POLITISK ORIENTERING den 5.
oktober 2021 med lydfil:
Hyperinflation og
disintegration af
finanssystemet og**

den vestlige verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/10/Stemme-027.mp3>

XI Jinping opfordrer til globale udviklingsinitiativer i FN:

Affolkning eller udvikling? Lad den store debat begynde!

21. september (EIRNS) – Kinas præsident Xi Jinping holdt den afsluttende tale på den 76. samling i FN's generalforsamling. Under sin tale sagde han: "Stillet over for de alvorlige COVID-19-chok er vi nødt til at arbejde sammen om at styre den globale udvikling mod en ny fase af afbalanceret, koordineret og inkluderende vækst. Til dette formål vil jeg gerne foreslå et globalt udviklingsinitiativ".

Ved afslutningen af sin diskussion med den europæiske organisation tirsdag, sagde Helga Zepp-LaRouche: "Vi er nødt til at optrappe vores interventioner med den kendsgerning i mente, at de fleste lande bevæger sig i en anden retning, samarbejde og ikke militær konfrontation. Det bliver imidlertid helt sikkert en rutsjebanetur forude. Men vi er nødt til at navigere med den klareste strategiske forestilling

– at vi må komme ud af det med et nyt paradigme, der skal starte med et globalt sundhedssystem, og dette moderne sundhedsvæsen må begynde med Afghanistan. Så længe vi holder et absolut fokus på dette, tror jeg at vi kan katalysere enhver anstændig person, og det er hvad der må optrappes fra vores side. "Støtteerklæringerne fra USA's tidligere militære cheflæger, Jocelyn Elders og David Satcher, til Schiller Instituttets perspektiv for Afghanistan bør nu tages i betragtning ud fra det internationale potentiale for reaktioner på Xi Jinpings tale i går. Forslaget om at Pino Arlacchi skal spille en rolle i forhandlingerne med Afghanistans regering, som en betroet og troværdig højtstående person, der er engageret i udryddelse af narkotikahandel og etablering af en sundhedsplatform for denne nation, bør anbefales, hvor som helst det er muligt.

Vi har faktisk optrappet på vores side. LaRouche-styrkerne har i de sidste 48 timer fået Lyndon LaRouches ideer til at give genlyd i Pakistan, Kina, Frankrig og FN, ud over de forskellige andre steder, hvor organisatorer har gennemført fysiske aktioner i verden eller talt med folk på telefon eller inter文eneret i forskellige konferencer og forsamlinger. Nogle gange er vi blevet klappet af, undertiden fordømt, men aldrig ignoreret. Den polemiske drivkraft for en ny æra af samarbejde gennem princippet om Modsætningernes Sammenfald, indsat som en strategisk intervention i Afghanistan, er det højere komplekse område af militær strategi, "Paradiso", et magtdomæne, som skabninger, der bor i i geopolitikkens helvede ikke engang kan forestille sig eksisterer.

I et dokument på 637 sider fordømmer en tænketank i Frankrig Schiller Instituttet som involveret i det de kalder "De kinesiske indflydelsesoperationer – et 'machiavellisk øjeblik'. De har ikke set efter i "Machiavellis 'Firenzes Historie'. Det skulle de have gjort. De to kontrasterende taler af Biden og Xi – den ene fra Venedig og den anden fra Firenze – kan ses som de nye bogstøtter i debatten om emnet

"udvikling eller affolkning", som den filosofiske sammenslutning, der blev grundlagt af Lyndon LaRouche, nu må drive frem i forgrunden på verdensplan. LaRouche-værket, "Der er ingen grænser for vækst", fra bind I i 'LaRouche Legacy Foundation' er trods alt modpolen til Romklubbens stadig dominerende 'Grænser for vækst' og senere i 1991 'Den første globale revolution'.

Dette er ikke for at falde til niveauet med at identificere USA og Kina som to modstående hold i en fodboldkamp. "Firenze" og "Venedig" refererer her til de aksiomer, der faktisk understøtter livssynet bag de to taler, der blev holdt i går. Præmisserne for Bidens tale er ensbetydende med katastrofe. Præmisserne bag Xis tale definerer en produktiv fremtid for menneskeheden. Vores organisation bør, hvor det er muligt, gennemføre undervisningsforløb om 'Der er ingen grænser for vækst', for at give vores medborgere, især unge, valget til at vælte de aksiomer, de ikke ved de har, så de kan tage et globalt udviklingsinitiativ i form af 'World Health Platform'.

Lyndon LaRouche gav i et interview i 1989 fra sin fængselscelle i Alexandria, Virginia, dette nyttige råd om, hvordan man underviser: "Indenfor viden, indenfor undervisning har man to problemer. Det ene er at få bugt med ren og skær irrationalitet, de fordomme, som folk bringer ind i klasseværelset, osv. og sige, godt, lad os få det på det rene, i det mindste. Lad os give Aristoteles så meget... lad os få din viden bragt på en konsekvent, logisk organiseret form. Og derefter sige: altså, nu ved vi, at dette ikke er sandheden, men det er meget nyttigt at sætte det på denne form, fordi det gør os i stand til at anskueliggøre, hvad vi skal gøre for at korrigere formel viden, for at nå frem til hvad der virkelig er sandheden, osv. Jeg brugte alle slags påfund til at forsøge at få eleverne til at fokusere på dette punkt.

Men min idé om undervisningsforløbet var altid at sætte kursen mod netop det punkt, dvs. at præsentere en ordnet, logisk form for repræsentation af stoffet; påvis derefter paradokser, der

opstår af sig selv, selv ud fra den reneste, mest stringente præsentation af dette stofområde, og vis derefter hvad løsningen på paradokset er, og håb på at lyset tænder i elevernes hoved. Og den studerende vil selv kunne indse: "åh ja! Dette er løsningen", og have oplevelsen af at skabe løsningen i deres eget sind, så at sige. Hvilket altid er min pædagogik... jeg kan godt lide at undervise på den måde. Jeg ville ikke kunne nyde at undervise under andre omstændigheder".

Dante Alighieris forudsigelse af den tragedie, der ville ramme Firenze, Den guddommelige Komædie, brugte denne sokratiske undervisningsmetode. Dette demonstreres gennem Dantes dialog med Virgil og transformeres sidenhen til den højere dialog med Beatrice om videnskabelige metoder. På denne måde brugte Dante Platons dramatiske metode til at give en løsning, både på den samtidige ulykke, som Dante så rigt beskrev, og til vores egen nutidige. Han placerede ikke kun mange af sine samtidige i de passende områder af deres selvskabte helvede; han instruerede, gennem digteren Virgils forbøn, læseren i, ikke alene hvordan man trin for trin kunne rede sig ud af Infernoet, ind i skærsilden; han demonstrerede også, at sindets magt kan opdage nye fysiske principper, nye grader af frihed, som senere set i Firenze i form af Brunelleschis kuppel.

USA behøver ikke at være dømt til konflikt med Kina på vegne af Orcus, underverdenens gud, og som i øvrigt også var strafforfølger for brudte eder. (Frankrig, bemærk.) Præsident Xi tilbød dette alternativ: "Vi er nødt til at gribe de historiske muligheder, der er skabt ved den seneste runde af teknologisk revolution og industriel transformation, fordoble indsatsen for at udnytte teknologiske landvindinger for at øge produktiviteten og fremme et åbent, fair, rimeligt og ikke-diskriminerende miljø for udvikling af videnskab og teknologi. Vi bør fremme nye vækstdrivere i tiden efter COVID". Forslaget er: "Der er ingen grænser for vækst." Hvem vil modsætte sig det, og hvem vil forsvare det? Lad den store debat begynde!

Afghanistan og et samarbejde for udvikling former diskussionen ved Det østlige økonomiske Forum i Vladivostok

4. september (EIRNS) – Med den presserende opgave at organisere en løsning på Afghanistan-krisen i tankerne hos de fleste deltagere, sluttede det årlige, Østlige økonomiske Forum i Vladivostok (EEF) i dag, efter tre dage med præsentationer og diskussioner, der hovedsageligt handlede om at bringe fred og stabilitet til regionen. Ironisk nok var det Talibans talsmand, Zabihullah Mujahid, der udtrykte den nødvendige tilgang klarest i et interview med dagbladet La República:

”Kina er vores vigtigste partner og repræsenterer for os en grundlæggende og ekstraordinær mulighed, fordi de er beredte på at investere i og genopbygge vores land. Vi har stor respekt for projektet Ét Bælte, Én Vej, som vil tjene til at genoplive den gamle Silkevej. Derudover er vi rige på kobberminer, som, takket være kineserne, kan blive aktive igen og moderniseret. Kina repræsenterer vores pas til hele verdens markeder.”

Den russiske præsident, Vladimir Putin, som var vært ved EEF, spillede en førende rolle i at lede diskussionen i Vladivostok. Angående Afghanistan, sagde Putin, ifølge TASS, følgende: ”Realiteten er, at Taliban-bevægelsen (forbudt i Rusland – TASS) nu kontrollerer næsten hele Afghanistan. Så,

vi må lade virkeligheden vise os vejen". Han sagde, at landets opløsning er den hovedsaglige trussel for Moskva: "Rusland er ikke interesseret i et disintegreret Afghanistan. Hvis dette sker, ville der ikke være nogen at snakke med". Han tilføjede, at den afghanske situation "er en katastrofe, fordi amerikanerne, som er et meget pragmatisk folk, brugte mere end 1,5 billioner dollars på denne kampagne, og hvad er resultatet? Og hvis vi betragter antallet af folk, efterladt i Afghanistan, som plejede at arbejde for den fælles vestlige verden, USA og deres allierede, så vil det være klart, at det også er en humanitær katastrofe... Hvad Afghanistan angår, siger de: 'Vi tog derhen og begik en masse fejltagelser'. Men denne proces fortsætter i mange andre lande. Hvad er sanktioner? De er en fortsættelse af den samme politik, som tilsigter at gennemtvinge deres standarder". Putin tilføjede, at han håbede på, at de vestlige lande "vil erkende at det at handle som tidligere er en fejlagtig politik".

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, understregede ligeså, i udtalelser fra i dag, at Afghanistan-krisen har fremhævet det faktum, at hele det neoliberale paradigme er dødt, og at det må erstattes af en ny orden for fred gennem udvikling. Hvis tiden med vedvarende krige i sandhed skal komme til en ende, som Præsident Biden har lovet, så skal alle sanktioner – som blot er et redskab for regimeskift mod nationer – omgående ophæves, herunder de dræbende Caesar-sanktioner, som rammer Syrien. Europa og USA må i stedet deltage, med Kina og andre Bælte- og Vejnationer, i den presserende opgave at genopbygge Afghanistan, begyndende med de kritiske sundhedsforanstaltninger og fødevareforsyninger nødvendige for at undgå en truende hungersnød i landet.

Billede: Mikhail Tereshchenko, Eastern Economic Forum, TASS host photo